

Téliésítik az építőipar munkahelyeit

Januárban kezdenek a komlói Lenin téri lakások alapozásához

Köztudomású, hogy az építőipar azok közé a vállalatok közé tartozik, mely az 1962-63-as-as telet leginkább megsínylette. A lemaradás behozásához bizony minden erőre szükség volt és van.

— Örömmel mondhatom — kezdte Ott Miklós, a komlói építőipari vállalat főmérnöke, — hogy októberben behoztuk éves lemaradásunkat. A rendkívüli túlórázás, a júniustól rendszeresített vasárnapi műszakok meghozták az eredményüket. Különösen a lakásépítési program teljesítésével állunk jól. Az idei évre tervezett 473 lakás mind elkészült.

— Milyen jelentősebb létesítményeken dolgoznak most? — Két megye, Baranya és Tolna tartozik hozzánk. Jelenleg mintegy 130 létesítményen dolgozunk. Ezek közül legjelentősebbek a komlói gimnázium és kórház, a székszárdi kórház, mérőszergyár, a dombovári magtisztító és kórház, a pécsi TBC kórház. Emellett a lakásépítkezéseket, a transzformátor állomásokat említhetném még meg.

— A munkák elvégzéséhez rendelkeznek-e megfelelő munkaerővel?

— A munkaerőhiány nemcsak nálunk, de országosan is

nagy gondot jelent az építőiparban. Mi különösen nehéz helyzetben vagyunk, hiszen a többi ipari üzem, a bánya lényegesen több fizetést tud biztosítani. Ezzel magyarázható, hogy mintegy 900 dolgozónkat vidékről szállítjuk, s az utóbbi két évben 1200-an hagyták itt a vállalatot.

— A Lenin téri építkezéseket előre láthatóan mikor kezdik?

— A tervek szerint januárban kezdjük meg a betoncölöpökkel való alapozást. A két kilencemeletes ház öntött elemekből készül majd, melyek „gyártását” a helyszínen végezzük. A 74 két- és háromszobás lakás építőipari munkáit júliusra szereznénk befejezni. Itt talán még annyit mondjunk el: az épületekhez földszintes üzletsor csatlakozik majd. Az összesen csaknem 15 milliós létesítményben szolgáltató egységek is helyet kapnak — fejezte be válaszáit Ott elvtárs.

Képek a lépcsőházban

Vannak dolgok, amelyekről nem lehet eleget beszélni. Ezek közé tartozik a giccs és a művészi alkotás is.

Fura dolgot láttam a minap az egyik lépcsőházban. Az is meglehet viszont, hogy csak én találtam furcsának. A lakók bizonyára nem. Általános komlói szokás szerint ebben a lépcsőházban is sok kép volt. Ebben nincs is semmi elítélendő. A szép kép az mindig gyönyörködött, akkor is, ha a lépcsőházban van, akkor is ha a lakásban. Eppen ezért nem közömbös, hogy mi kerül oda. A fent említett esetben is művészi reprodukciók között „ékeskedett” a lenyugvó nap szivárványszíneiben és középkori templomromok szomszédságában uszkáló hatyapár. Egy-két lépéssel odébb az „alkotás” párja. Annyi különbséggel, hogy erről már elmaradtak a várromok (hja, az idő foga). A kis változatias azonban a művészek képessége iránt nem hagyott kétséget. Annál inkább a lakók kritikai érzéke iránt.

— olt —

„Ifjúság a Szocializmusért” MOZGALOM

Egy a huszonnégy közül

Ami a statisztikából kiderül...

895 fiatal már teljesítette a követe mérvéket

Széchenyi-alknán Kászler Jancsit, majd mindenki ismeri. Nemcsak azért, mert az üzem „Jóformájú” labdarúgója, hanem mert a társadalmi munkaakciókból sosem hiányzik, mert augusztusban a németországi jutalomüdvülésen ő képviselte a pécsbányai ifiket. Ot hat esztendei becsületes munkája tette népszerűvé. Munkatársai azt mondják róla: „Jóban rosszban együtt volt az üzem fiataljaival...”

Valaha nem bányászna indult. Az ács szakma vonzotta, de a jó kerestet, a nehéz és szép bányászélet csakhamar elhódította szándékától a jánosalmi parasztyereket. Amikor meg évek múlva, már saját motorkerékpárján látogatott haza falujába, természetesen túnt, hogy útját kíváncsi lány szemek kísérik. A délutános műszak előtt az üzem irodában beszélgetünk Kászler Jancsival, a mozgalomról, amelynek négy követelményét ő már teljesítette.

— Én a Kerek brigádban dolgozom. A munka-célkitűzéseket a brigádon belül vállaltuk, a többi három követelményhez a KISZ-vezetőség segített hozzá...

Parti József KISZ-titkár azt mondja:

— Kászler János jó példa arra, hogyan kell a tanulást emelkedő tendenciával valóra váltani. Ő előbb elvégezte a nyolc általánost, aztán iratkozott be a KISZ politikai oktatására...

Számavesszük a többi követelményt is. Egy évben tavaly tizenkét mozi és színház előadást szerveztek közösen. Idén is biztosították a harmadik követelmény teljesítését.

— Láttam a Nemzeti Színházban a Haway rózsája című operettet. Nekem nagyon tetszett — mondja Kászler János.

Társadalmi munkát a Mecseken, az üzem sportpályán, az ifjúsági parkban, és négy alkalommal az újhegyi sportstadionnál végeztek. Majd a trösztí asztalitenisz-bajnokságban való részvétel és kispályás labdarúgó mérkőzés zárta be ezt a követelményt.

Alig zárult be az év tizedik hónapja, Széchenyi-alknán már huszonnégy fiatal teljesítette a négy követelményt. Nem volt könnyű, de közülük egy, Kászler János azt állítja: — Ha nem tétlenkedik az ember, akkor minden sikerül...

Vetélkedőt rendeznek

Kettőszázkilencvengy fiatal teljesítette az ISZM követelményeit a komlói III-as akna dolgozói közül. A mozgalomba egyébként 389-en neveztek. A jelvény első fokozatának megszerzését 119-en, a második fokozatát 113-an és a harmadikét 157-en tűzték ki célul. Azoknak a fiataloknak, akik még nem teljesítették a követelményeket, a KISZ szervezet Ki mit tud? vetélkedő rendezésével, színházlátogatás, harci tura szervezésével segít.

Dr. Gróf József

mindössze nyolc teljesítette. Az utóbb felsorolt alapszervezeteknél több olyan fiatal van, aki négy követelményből hármat már teljesített, azonban ez nem vehető figyelembe. A követelmények közül a munka, a tanulás, a kultúra területén kielégítőek az eredmények, lemaradás a sportkövetelménynél van.

A Szakma ifjú mestere

Huszonhatan szorongtak a komlói Juhász Gyula munkásklub folyosóján. Többségében fiatalok, de voltak közöttük idősebbek is. Valamennyien III-as akna dolgozói. A Szakma ifjú meste e tanfolyam vizsgájára jöttek.

Az izgatott, topogó csoportban ott várakozott Pókecz István is. Nehéz várakozás egymásután kereste elő a cigarettákat. Hiába, nem könnyű dolog egy ilyen vizsga. Igaz, megszerezte már a Szakma ifjú mestere jelvényt bronz és ezüst fokozatát, de ez az arany jelvényt sokkal több lesz.

Hogy nem adják könnyen, azt tudta. Könyv mellett töltött hosszú órák, konzultációk előzték meg ezt a mai napot. Most érzi csak, hogy mennyire hasznosak voltak az utóbbiak. Ha az ember nem értett valamit, megkérdezte az előadót. Neki a féművegek alkalmazása nem volt eléggé világos. Másutt jól bevált, de náluk a meredek fejtéskben nem lehet alkalmazni. Pedig igen gazdaságos lenne, hiszen megkatharíthatók a fa beszerzésére fordított időt, többet termelhetnének.

Vajon sikerül-e? Az utóbbi időben nagyon sokat kellett tanulnia. Elkezdte a bányai parit technikumot is. Egy héten három teljes délutánt az iskolában tölteni nem kevés. Meg nem is könnyű újra rendszeres tanuláshoz szokni.

Tulajdonképpen miért is kezdte el? Hiszen megvan már a bronz, az ezüst fokozat. A munkáját is elismerik. Kiváló dolgozó oklevél tulajdonosa, brigádjuk tavaly nyerte el a szocialista címet. Persze, ha az ember tanul, az sohasem lesz kárára.

Az egyre nagyobbó ajtóreszből most kiszólt az egyik bizottsági tag: Pókecz István. S amikor a középütemű, göndörhajú férfi újra a folyosóra került, társai szó nélkül is, értették: sikerült.

Ifjú véradók III-as aknán

Vasárnap kora reggel a komlói III-as aknáról fiatalok leikese csoportja indult a városi kórházba, hogy eleget tegyenek a vöröskereszt felhívásának. A KISZ-fiatalok közül, negyvenhatan ezen a napon 17 liter és két deci vért adtak beteg embertársaik gyógyításához. A kép a véradás pillanatát örökíti meg.

A táppénzes napok és gondjaink

Elgondolkodtató a Mecseki Szénbányászati Tröszt Pécsi Üzemegészségügyi Szolgálatá-

	10 éves átlag:	1963. I. félév átlaga
Széchenyi-akna	9,8%	11,5%
Szabolcsbánya	8,6%	11,5%
Petőfi-akna	7,5%	11,3%

A fenti számok azt jelentik, hogy az üzemek dolgozóinak összlétszámából Széchenyi aknán 11,5, Szabolcsbányán 11,5, Pétyőfi-bányán 11,3 százaléka a dolgozóknak táppénzen van. Ezek a számok igen nagyok és a kifizetett táppénz igen nagy terhet ró a népgazdaságra.

A kérdés fontosságára és nagyságára való tekintettel a

Mindig komolyak-e az üzleti bántalmak?

Jó célt szolgál a táppénzes betegek felülvizsgálatának 1963. október 1-től történt átszervezése. Az átszervezés óta minden kerületnek külön felülvizsgáló főorvosa van, aki a kerületi főorvossal együtt személy szerint is felel a kerület táppénzalakulásáért.

Sokan visszaélnék az üzemi és a körzeti orvosok jóhiszeműségével. Üzleti bántalmakkal, rándulásokkal is sokan felkeresik az üzemi és körzeti orvosokat. E betegségek komolyságát nehéz megállapítani. Az orvosnak el kell hinnie — bízva a dolgozó becsületességében —, hogy a nála megjelent dolgozóknak tényleg megrándult a dereka, vagy üzleti bántalom kínozza.

Elég gyakori eset, hogy az orvosok jóhiszeműségét egye-

nek jelentése, az 1963. év első félévének táppénzalakulásáról. Ime így fest a helyzet:

	10 éves átlag:	1963. I. félév átlaga
Széchenyi-akna	9,8%	11,5%
Szabolcsbánya	8,6%	11,5%
Petőfi-akna	7,5%	11,3%

táppénz-emelkedés problémáját az üzemi orvosok és felügyeleti szervek állandóan napirenden tartják. Az elmúlt félévben ezért hat alkalommal tartottak rendkívüli felülvizsgálatot a tröszt üzemében. Az üzemi felülvizsgálat eredményeként 105 beteget nyilvánítottak keresőképesnek a berendelt 640 beteg közül.

szek arra használják fel, hogy táppénzes idejük alatt házat építenek, szőlőt kapálnak, kerti munkát végeznek vagy éppen szántóföldön kukoricaszárat vágnak. Így tett például Fekete István András-aknai csillés, aki a mohács-szigeti homorúdi körzeti orvossal iratta ki magát derék-rándulással táppénzre. Egy névtelen bejelentés alapján váratlanul megjelent beteg-látogatás Fekete Istvánt kukoricaszár vágás közben találták a sértheti hátrában. Fekete Istvánnak nemcsak a kukoricaszár vágás közben nem fájt a dereka, hanem akkor sem, amikor a lakásától fél kilométerre lévő szántóföldjéhez gidres-gödros földúton biciklizett oda-vissza.

büfé előtti verekedések, amelyekből igen sok sérülés keletkezik. Ezek után táppénzes napok következnek. Így kerültek legutóbb verekedés közbei sérülés miatt többnapos táppénzre a Széchenyi-alknán dolgozó Temesvári István és Bíró József csillések. Dunai Antal Széchenyi-alknán vajúrt szeptember 29-én a pécsbányatelepi büfé előtt italozás közben munkatársai úgy megverték, hogy 5 napi kórházi ápolásra szorult és október 19-ig táppénzen volt.

Az egész Mecseki Szénbányászati Trösztnek összesen két betegellenőre van. — Az egyik a komlói, a másik a pécsi bányák dolgozóit ellenőrzi. Ezek munkaideje azonban helytelenül van megállapítva: déli 12 órától 20 óráig tart. Ezt mindenki tudja és a betegek igyekeznek ezen idő közben otthon tartózkodni. Sőt azt is tudják, hogy egyik héten a helybeli, a másik héten a vidéken lakó betegeket látogatják. Így könnyen ki tudják számítani, hogy mikor nem érheti őket

A táppénzkérdés ma már túlhaladja az egészségügyi területének hatáskörét. Ezt a kérdést társadalmi kérdéssé kell tenni, ha ezen a téren eredményesen akarunk tovább jutni. A táppénzkérdésnek igen komoly népgazdasági jelentősége van, mert egy-egy tízed százalékos csökkenés vagy emelkedés tízmilliókat jelent a népgazdaságnak. Ha ehhez vesszük még a termelés kiesés értékét, akkor ez a szám százmilliókra ugrik.

A kérdés népgazdasági jelentősége

Le kell leplezni a táppénzalakulást, akik táppénzes idő alatt dolgoznak, meg kell gátolni a kocsmák és italboltok körüli verekedéseket, az üzemekben szigorúan be kell tartani a munkavédelmi intézkedéseket.

Dr. Gróf József

Ünnepség a Petőfi filmszínházban Pécsen
Bemutadják az „Optimista tragédia” című filmet

A Baranya megyei Moziüzemi Vállalat szervezésében idén ismét megrendezik a szovjet filmek hétét. A szovjet filmhét megnyitó díszelőadására november 7-én, csütörtökön este fél 5 órakor Pécsen, a Petőfi filmszínházban kerül sor. Ez alkalommal bemutatásra kerül az „Optimista tragédia” című szélesvásznú szovjet film, Visnyevszkij azonos című színpadi művének filmváltozata. Az író neve már ismerős a magyar közönség előtt, mert a színművet 1957-ben mutatták be először Budapesten a Petőfi Színház igényes előadásában. A dráma hőse egy komiszárnó, aki a polgárháború egyik izgalmas epizódjának főszereplőjévé válik azáltal, hogy egy matrózrezdetet fog össze és

nem hagyta szétzúlni. Határozottsága, bátorsága képessé teszi, hogy győzzön az anarchistákkal szemben. Meghal, de célját elérte, győzött s ezért sorsa nem lesz tragikus a szó régi értelmében. A film az idei cannesi filmfesztiválon nagy sikert aratott és kitüntetésben részesült. Rendkívül izgalmas, minden egyes jelenetét forradalmi romantika hatja át, amely magával ragadja nézőt.

Ugyancsak a szovjet filmhéten kerül bemutatásra a filmszínházakban a „Papát választam” című magyarul beszélő szélesvásznú film és az „Üresjárat” című, Szergej Antonov novellájának magyarul beszélő szovjet filmváltozata is.

November 7-e ünnepi programja

Koszorúzás a pécsi Szovjet Emlékműnél
Ünnepség Komlón a Zrínyi Kultúrotthonban

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 46. évfordulójának megemlékezésére a Mecseki Szénbányászati Tröszt üzeménél röpgyűléseket tartanak. November 6-án 11 óra körül a pécsi központi temetőben a Szovjet Emlékműnél koszorúzási ünnepség lesz,

ahol az üzemek képviselői kegyeletük jeléül koszorúkat helyeznek el.

Komlón november 6-án, szerdán este 19 órakor a Zrínyi Kultúrotthonban központi ünnepséget tartanak, utána a Május 1. kultúrotthonban kultúrműsort adnak.

I. (XIII.) évf. 20. (88.) szám

ARA: 50 FILLÉR

KEDD, 1963. NOVEMBER 5.

Sikerese volt a két fiatal szovjet művész komlói hangversenye

Először szerepelt Komlón Viktor Dubrovskij szovjet karmester és Rudolf Kerer szovjet zongoraművész. Viktor Dubrovskij a Pécsi Szimfonikus Zenekart vezényelte, Mendelssohn: „Rondo capriccioso”-ját és Csajkovszkij: „V. szimfóniájá”-t tűzte műsorra, Rudolf Kerer Prokofjev: I. zongoraversenyével működött közre.

Először is meg kell állapítanunk, hogy a Zrínyi Művelődési Ház mozihelyisége nem alkalmas hangversenyek megrendezésére, különösen ilyen kiváló tudású művészek fogadására. A terem rossz akusztikájú, elnyeli a hangot, a nézőtérre alig hallatszottak ki a lány lírikus részletek, a színpad kicsi a zenekar számára. A kezdés előtt csapok nyikorogtak, a befejező számunk pedig „vonatfütyülés” adta a kísérletet. Annál jobban kell méltányolnunk azt a tényt, hogy a szovjet művészek ilyen kedvezőtlen körülmények között is maradandó élménnyel ajándékozták meg a komlói közönséget. Mendelssohn: „Rondo capriccioso”-ja a népszerű zongoradarabok közé tartozik. Ez alkalommal Viktor Dubrovskij hangszerlésében és vezénylésével hallhattuk. A lírikus

lassú részt rendkívül finoman indította, a klarinéton megszólaló romantikus melódiát jól kiemelte. Az utána közvetlenül kapcsolódó gyors tételt biztos technikával vezényelte, szem előtt tartva a címnek megfelelő játékos, humoros karaktert. Csajkovszkij: „V. szimfóniája”-ban a nagy zeneszerző heroiikus vívódását értette meg velünk, hogy az embernek harcolnia és küzdenie kell. A művet úgy építette fel, hogy csúcspontot az utolsó tétel jelentette, amikor a győzelmet az egyszerű orosz népdal hatalmassá fokozásával vívta ki.

Rudolf Kerer Prokofjev: „I. zongoraversenyével” működött közre. Ez a versenymű tele van az ifjúság romantikus ábrándozásaival, változékony hangulataival. Prokofjev ezt groteszk hanghatásokkal pillanatonként változó hangnem-váltásokkal oldja meg. Rudolf Kerer főlényesen győzte a legnagyobb technikai nehézségeket is, a legképrázatosabb virtuozitással szólaltatta meg hangszerét. Acélos billentéssel, plasztikusan rajzolta ki a karakterisztikus témákat, és volt ereje, hogy a zárórészlet tovább fokozza. — Érthető, hogy a közönség

A bányászatok termelése november 3-ig

Pécsbánya üzem	107,2%
Szabolcsbánya üzem	101,8%
Vasasbánya üzem	95,4%
Tanbánya (pécsi)	39,5%
Kossuth-bánya	109,1%
III-as akna	114,7%
Béta-akna	94,5%
Zobák-akna	25,0%
Tanbánya (komlói)	98,3%
Nagymányok	106,0%
Máza	106,5%
Szászvár	88,3%

November 3-ig bezáróan a Mecseki Szénbányászati Tröszt 107,6 százalékra teljesítette esedékes havi tervét.

Tóthmátyás Lajos

FINN VENDÉGEINK

Az I. ligás finn labdarúgók 6 napig voltak Pécs város vendégei. Pénteken a Pécsi Bányász újhegyi pályáján tartottak edzést. Fotósunk itt öröklötte meg a csapatot. Lahti együttese szombaton Pécs város válogatottja ellen játszott barátságos mérkőzést. A találkozó a pécsiek 4:1-es győzelmével végződött. A Bányász-beli Bencsics is helyet kapott a városi válogatottban és az első gólt ő lötte.

A téli felkészülésről, az évvégi feladatokról tanácskoztak az üzemek társadalmi vezetői

A Mecseki Szénbányászati Tröszt üzemének párt-, szakszervezeti- és KISZ-titkárai szombaton egésznapos tanácskozáson vettek részt a tröszt központi kultúrtermében. Az évvégi feladatok tárgyalásakor felhívták az üzemi társadalmi vezetők figyelmét arra, hogy a termelési eredmények növekedése érdekében, mindent kövessenek el a műszaki fejlesztési tervek megvalósításában. Továbbiakban felhívták figyelmüket arra, hogy a jövőben ne rapszodikusan, hanem állandó jelleggel foglalkozzanak az élenjáró módszerek helyi bevezetésével. Az évvégi feladatok között szerepel, hogy az üzemi társadalmi vezetők vegyék ki részüket a jövő évi tervek készítésében. Zobák-akna beindulásával kapcsolatosan felmerült a munkáslétszám átcsoportosításá-

nak kérdése, amely elsősorban az Eszaki Üzemeket, Széchenyi-aknát, Szabolcs és Vasas-bányát érinti. Az üzemi társadalmi vezetők figyelmét felhívták az átcsoportosítások körülményeit elvégzésére. Ezután a télre való felkészülés feladatairól tárgyaltak.

A beszámolót élénk vita követte. A megjelent üzemi párt-, szakszervezeti és KISZ-titkárok beszámoltak a helyi tapasztalatokról.

Őszi alkonyatban ülök a Bandóban, az erdőszélén. Mögöttem a sűrű erdőben megélenkült a mozgás, zörög az avar. A levegő járása megfelelő, a cigarettát füstje kifelé húzódik a mező felé. Az esti köd is felenged, a Hold halványan megvilágítja az enyhén emelkedő lucernást, elégedetten ülök a leshelyen. Egy-egy feketeterítő lármát csap, felriad szundításából. Jelzi, valami állat jár alatta. Figyelem a járások neszt. Ha lassú, hosszúka az ugrás, akkor az öreg nyúl, ha rövid, zörgetős, fiatal a nyúl és az észnélküli fut kifelé az erdőből. A róka óvatos járása alig hallható, képes félóra-hosszat is szimatolni, mielőtt az erdőből kijönne. A gyanús helyet kerüli, sokszor meglapulva csúszik a bokrok között.

adják az engedélyt. A képmes állítanak fel a vadjárás útjára, fárasztó munka lenne az nekik. A lucernában róka sündörög, egéryukat szimatol, hátra kap farkához, harapdálja, — bántják a bolhák. Bosszankodom, ide minden jön, csak az nem, amit várok. Ritkán patronál engem szent Hubertusz, nem jön segítségemre.

— Durrant!
— Hamar kizsigerelték a bikát, — lépek elő az árnyékból.
— Sietünk, — feleli a nagybajszú.
Ezzel a fejszenyel is megnyugodott. Megismertek, nyugodtabban folyt a beszélgetés. Formás fehérhegyű, sőtét koronás 10-es agancs húzta az ember vállát.
— Milyen volt a találat?
— Pontos és halálos. Jó lapockalövés érte.
— Maguk ügyes emberek — szólók halkán.
— Hát igen! Jó is lesz ez a hús szüretre, erős gulyás készül belőle. Nézzén át hozzánk holnapután, ha nem haragszik ránk.
— Nem haragszok. Minek haragudjak, csak nevetek vitézkedésükön. Gyakori vendégek maguk az Eszterházy erdejében.
Gyönyörűségesen mosolyogtak a bajszuk alatt.
— Látom. Nagy spekulánsok maguk. — Aztán elbúcsúztunk.
A keskeny Hold eltűnt, bagoly huhogott a megsárgult akác ágán... Egykedvűen megindultam a poros úton, puskámat megtörtem, kivettem a patronát, mire hazaértem, az ügyet elfelejtettem.
Csak most jutott eszembe megint, ahogyan a vadászati ideény megkezdődött.

Durrant a puska

Ahogy elmélázgatók, az akác dombon durrant a puska. Visszhangzik az erdő, susognak a levelek. Untam az ülést, a harmatos fűben nesztelenül lementem a domb aljába, az útszéli bokor mellé ültem, vártam a furfangos, ügyes egregyikre. Másfél órára jöttek is, csendesen, kimért lépésekkel. Öten, egymás mögött, libasorban, puska nélkül. Közükben hosszúnyelű fejsze, ezzel botoztak. Az egyik hátizsákot cipelt, a másik hátán puttyony nehezédett, ki meg zsákot látogatott a vállán, mintha szüretre érkezének. Az utolsó ember vállán lógott az agancs.
— Jóestét, — mondom elnyúltnan a bokor mellől, Durrant a puska?...
Szavazó én leszek, mégsem illik háládatlan lenni, hiszen olyan jól esik az az úri passzió: legálisan lógatni a vállon a belgacsovó Lankaster-puskát.
Summa-summárum, itt ülök az erdő szélén és várom rendületlenül a csodaszarvast. Balszemem hirtelen felleobbanó fényre reagál. Figyelem az akác dombot, mely a patkó túlsó oldalán elég meredeken emelkedik. Látom a cigaretták másodpercnyi izzását. Tehát ezen az oldalon nem ülök egyedül, vannak társaim, hozzá még egregyit ismerősök, akik nagyon szívosák és kitaróak voltak a vadászat területén. Azóta nagyon megöregedtek, vagy az örök vadászterületre költöz-

ami további alapja az eredményes munkának. Ezt szolgálja az a megállapodás is, hogy az orvosok és műszakiak havonta egyszer ankét formájában megbeszélnek a közös problémákat, és bizonyos kérdésekben így egységes álláspontot tudnak kialakítani a dolgozók és a termelés érdekében.
Minden üzemnél függetlenül, szakképzett segélynyújtók dolgoznak 3 műszakban, akik sérülés, rosszullét esetében az üzemorvos távollétében is szakszerű egészségügyi ellátást tudnak biztosítani.
Nem ilyen kedvező a helyzet a lakótelepek rendelőnél. Ugyanis a nagymérvű szakorvos és a megfelelő helyiségek hiánya megnehezíti a betegellátást.
Jelenleg is megoldhatatlan és betöltetlen a meszestelepi sebészeti szakorvos, sebész szakorvos hiányában. Problémát okoz a vasas-hosszúhetényi dolgozók fogászati ellátása, annak ellenére, hogy Vasas II. bányatelepen jól felszerelt fogászati rendelő áll rendelkezésre, de fogszakorvos hiányában a rendelőt nem lehet kellőképpen kihasználni. Enyhíthi, de nem oldja meg az égető helyiséghányt az a tény, hogy a tröszt vezetői Meszestelepen egy szoba-konyhás lakást adtak át rendelő céljára.

Zabányi Alajos

Családi est

Bensőséges ünnepség színhelye volt szombaton a komlói Május 1. kultúrterme. A bányász szakszervezet és a művelődési házak igazgatósága családi estet rendezett a nyugdíjasok és családtagjai tiszteletére.
Preisendorfer József, a szakszervezet nyugdíjas csoportjának elnöke üdvözölte a megjelenteket. A veterán bányászok helytállásáról beszélt s méltatta munkásságukat. Hét nyugdíjast pénzjutalomban részesítették. A szakszervezet szendviccsel, sörrrel kedveskedett, amelyet Juhász Béláné szolgált fel nagy szorgalommal. A belvárosi óvodások szép műsorral lepték meg az idős embereket.

Juhász Béla mondott köszönetet a figyelmességért. A 80 éves Lajos József, (Savanyú) énekzsámaival „Ki mit tud?” nótá vetélkedő kezdődött. A jól sikerült est kitűnő hangulatban ért véget.

Egyiket sem várom lövésre. Nagyvadára leszek türelmesen. Ezeket a kis maflákat hajtszok öröm csőrekapni.
Fiatal kezdő vadász voltam, hivatalosan értem, mert nem volt fegyvertartási engedélym és bérletm. E jogszítvány előtt is vadásztam néha törvénytelenül. Oseim vére ágaskodott bennem, ök szabadon halásztak, vadásztak, madarásztak, — nem tehettem róla. Mások is megtették, többször, mint én. Nem olyan könnyen adták és

„December 31-re átadjuk a Kossuth-bányai vasútbiztosító berendezést”

A Telefongyár szerelői pluszmunkát is vállaltak

A komlói Kossuth-bánya altárájában épül az ország legkorszerűbb föld alatti vasútvonal. A táróban, amely összeköti a külszíni szénpályaudvarral és a Szénélőkészítő Üzettel a két Kossuth-aknát, Anna- és Zobák-aknát, jelenleg szerelik a Telefongyár Rt. által készített ez idő szerinti legmodernebb elektromos vasútbiztosító berendezést. Hasonló rendszerű biztosító berendezés már sikerrel vizsgázott több külföldi — kínai, jugoszláv, csehszlovák — vasútvonalon és kitűnően működik a MÁV számos forgalmas állomásán, vasúti szakaszán.

A külső szerelést a fővállalkozó — a Kossuth-bányai szállító körlet integrálszerelő csoportja — már nagyrészt befejezte. A napokban a helyszínrre érkezett a Telefongyár szerelő részlegének egy öt fős brigádja, amely alvállalkozóként a belső szerelést végzi el.

Már egészen otthonosan érezzük magunkat a bányában — mondotta Kórész Ferenc művezető, amikor munkájuk iránt érdeklődtem. — Jómáig már huszonhat esztendeje járom az országot, munkatársaimmal itthon is, külföldön is számos integrálszerelést végeztünk fel, de még nem volt alkalmunk kimondottan a föld alatt dolgozni.

Talán az segített bennünket leginkább a különleges környezet és körülmények megszokásában, hogy „vendéglátóink”, a Kossuth-bánya integrálszerelői igazán nagyzerően előkészítették mindent a számunkra, jó barátság alakult ki közöttünk, s ahol lehet, segítjük egymást.

Ennek ellenében mi szeretnénk a meghatározott követelményeken túl olyan munkát végezni, hogy ez a berendezés, céljának megfelelően, valóban segítse a bányászok munkáját, zavartalaná, üzembiztosá tegye a szállítást.

Mikorra készülnek el a szerelések?

A határidő december huszadika, próbatüzemmel együtt az év utolsó napja. Nem látunk különösebb akadályt, hogy ezt az időpontot betartsuk. Munkánk sorrendjét is úgy terveztük meg, hogy először a legnehezebb és egyben legfontosabb részfeladatokat oldjuk meg.

Ez mit jelent közelebről?

Azt, hogy először a sósói csoportot átalakításával, bővítésével szeretnénk végezni. Itt különleges feladatunk van; egy régebbi gyártmányú biztosító berendezést kell bővítenünk a jelenleg rendelkezésünkre álló — tehát korszerűbb — egységekkel. Éppen most, a bányában járva határoztuk el, hogy pluszként, mintegy felajánlásként teljesen felújítjuk ezt a régi berendezést is, korszerűtlen, nyitott jellegű egységeket mo-

„Udvarias” fiatalok

A Komlóról reggel 7 óra körül Pécseire menő autóbusszon naponta mintegy 12 fiatal építőipari tanuló utazik a mezési munkásszálló építkezéséhez. Ezek a 14—16 éves fiatalok többnyire a kocsik végében foglalnak maguknak ülőhelyet, melyet a világ semmi kincsért át nem adnának a náluknál sokkal idősebbeknek. Pedig nap mint nap nagyon sokan utaznak ugyanazzal a kocsival, s miattuk idős asszonyok és férfiak, gyermekek és terhes anyák kénytelenek állva megtenni 40—50 perces utat.

Vajon tud-e erről a komlói építőipari tanintézet KISZ-szervezete? Vagy az oktatók? Mert az utasok a megjegyzéseiket többnyire nem a fiataloknak, hanem az őket nevelő szülőknek és a pedagógusoknak címezik.

Ez pedig nem vet jó fényt sem a tanintézet dolgozóira, sem a Komlói Állami Építőipari Vállalatra.

— A csoport létszáma mindig aszerint változik majd, ahogy a munka megkívánja. Egyes részfeladatokat más és más dolgozók végeznek. Es nagy segítséget jelent számunkra a munka megszervezésében, irányításában, hogy a Vasútervező Üzemi Vállalat — amely a terveket készítette — két művezetővel képviselteti magát — mondotta befejezőül Kórész Ferenc elvtárs.

B. J.

Alkohol az üzemben?

A cím, amely e cikk elején áll: képtelenségnek tűnik első pillanatban. Üzem és alkohol — egymással ellentétes fogalmak. Az üzemekbe — természetesen — tilos alkoholt bevinni, hiszen a munkaközbeni italozásból számtalan súlyos baj származna. És — sajnos — mégis sokan visznek be alkoholt az üzemekbe, szerte az országban. No, nem éppen palackban, zsebbe dugva (bár néha ilyen is akad), hanem a — szervezetükben. Reggel egy-két féldeli! Hogy „jobban menjen a munka!” Vajon jobban megy-e ettől a munka? Lássuk csak!

Az üzemi dolgozók nagyobb mérvű alkoholfogyasztása még akkor is igen rossz következményekkel jár, ha az alkohol ivása nem munka közben, vagy közvetlenül munkaközelés előtt történik, hanem előző este!

Mindenekelőtt azért, mert a nagyobb mértékű alkoholfogyasztás a szervezet különböző részeinek — idegrendszer, máj, szív, vese — tartós, súlyos károsodását okozza és elsősorban az idegrendszer károsodása az, amely növeli a baleseti veszélyt, mert kedvezőtlenül befolyásolja a munka során az észlelést, az észrevezést, a figyelmet, a gondolkodást és a mozdulatok biztonságát. Így van ez még akkor is, ha a munkás nem érkezett el az alkoholistákhoz arra a fókára, amikor már az iszákos ember keze durván remeg.

A tudományos kutatások megállapították, hogy minden 4-ik 5-ik üzemi baleset az úgynevezett „alkoholos befolyásoltság” állapotában érte a sérültet. Megállapították azt is, hogy a balesetek a rendszeres alkoholt fogyasztók között 35 százalékkal gyakoribbak, mint az alkoholt nem fogyasztók között. Kísérletekkel bizonyították, hogy az alkohol már kisméretű fogyasztása esetén is csökkenti a figyelmet.

A baleseteken kívül is az egyén és az üzem életére egyaránt kedvezőtlen hatása van annak a fokozott megbetegedési hajlamnak, amely az iszákosok legyengült szervezetében mutatkozik. Így például ismeretes, hogy az alkoholisták sokkal könnyebben be-

tegszenek meg tüdőgyulladásban, mint a szeszitalt nem fogyasztók. Sok májmegbetegedés esetében is kimutatható a betegség és az alkohol kapcsolat. Az alkoholfogyasztás és a gyomor egyes betegségei — gyomor- és nyombél-fekély, gyomorhurut — közötti összefüggés ugyancsak statisztikailag pontos számokkal bizonyított tény.

Az alkoholisták munkából való elmaradása nemcsak igazolt betegség formájában szokott jelentkezni, hanem a meglehetősen elterjedt, rendszerint hétfőn és a fizetés utáni napokban szokásos hiányzásban is. Ezek az igazolatlan hiányzások jelentős termelési kiesést eredményeznek és nemritkán előfordul az is, hogy az iszákos ember úgy gondolkodik: ha már nem mentem be hétfőn, nem megyek be kedden sem és esetleg többé felé sem néz a gyárnak. Már pedig az „önkényesen kilépett” bejegyzés súlyos hátrányokkal jár.

Az alkohol romboló hatását érezteti azonban az üzemben azokkal is, akik maguk nem isznak és rendszeresen dolgoznak. Az alkoholisták ugyanis legtöbbször kötekedők, bajkeverők, megrontják az üzem hangulatát.

Éppen ezért az alkoholizmus elleni küzdelem minden üzem vezetőinek és józan munkásainak közös feladata, mert a balesetet szenvedettek, a betegek és a hiányzók száma az italozás következtében növekszik.

Az eredményes munka érdekében meg kell változtatni azt a sok üzemben helytelenül kialakult gyakorlatot, amely hosszú ideig elnéző, nemtörődöm módon kezeli az alkoholisták mulasztását. Minden alkoholistával egyénileg kell foglalkozni még akkor, amikor a baj csak kicsi és nem szabad megvárni, amikor már negyedszer mulaszt igazolatlanul.

Mert nemcsak az üzemben bevitt alkohol — rum, pálinka, bor — okozhat nagy bajt, hanem az a szesz is, amelyet szervezetében viszbe a munkás, még akkor is, ha nem munkába induláskor, hanem előző este itta meg „a magát”.

Dr. Bálint István

Hét és félmillióval nőtt a takarékbetét az utóbbi két hónapban Komlón

A takarékoság jelentőségét bizonyára semkinek sem kell már magyarázni. Különösen nem a komlóiaknak. A városban ugyanis kiemelkedő az egy főre jutó betétállomány összege, eléri az 1321 forintot. A szeptemberben és októberben lebonyolított takarékosági napok tovább növelték a betétet. A korábbi évekkel összehasonlítva lényegesen jobb eredmények születtek, melyben az OTP dolgozóin kívül nem kis része jut a Hazafias Népfrontnak és a posták dolgozóinak is. Szeptemberben a takarékbetét összegét meghaladja a 6 millió 430 ezer forintot. Ez október 20-ig 1 millió 20 ezer

forinttal növekedett. Összesen tehát csaknem 7 és félmillió forintot tettek félre a komlóiak nagyobb bevásárlásaik, vágyaik megvalósítására. Az említett időszakban 740 ezer forint értékű gépkocsis nyerevény betétkönyvet váltottak. A betétállomálynak megfelelően nőtt a takarékkönyvek száma is. Szeptemberben 531, októberben 136 új betétkönyvet nyitottak az OTP-nál illetve a postahivataloknál. A takarékosági napok ideje alatt kedvezően alakult az iskolai betétállomány is. A diákok összesen 57 ezer forint értékű betétkönyvet vásároltak a két hónap alatt.

Képek Zobák-aknáról

Az üzemszerű termelés utolsó feltételeit teremtik meg ezekben a hetekben-hónapok-

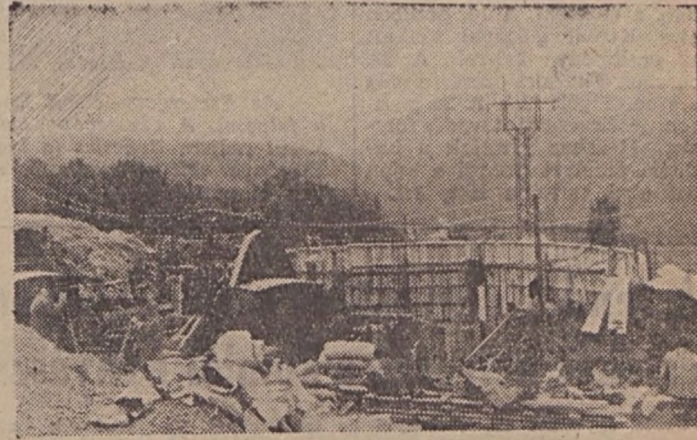
ban a komlói Zobák-aknán. A kútása, s a külszín is egyre inkább végleges formát ölt. (Foto: Berkics J.)

A Hídépítő Vállalat elkészítette az üzemet az Erőművel összekötő csaknem 4 kilométer hosszú távfűtő-vezetékét. Ezzel használhatóvá válik a háromezer személyes, ultramodern fürdő és a korszerű irodaépület.

A Karbantartó Üzem építési részlege éves tervén felül megépíti a preventív iszapolt. Ez a berendezés elengedhetetlenül fontos az om-lasztásos fejtésműveléshez, célja a tűzveszély megszüntetése.

Jelenleg, mint képünkön is látható, az iszapolt 500 köbméteres víztárolóját betonozzák a Zobák-akna alatti domboldalon. Igéretük szerint még ebben az esztendőben használatba vehetik az iszapolt.

Megkezdték a preventív iszapoló építését

A Karbantartó Üzem építési részlege a közelmúltban — immár éves tervén felül — megkezdte a Zobák-aknai preventív iszapoló építését. Az új üzem működéséhez elengedhetetlenül szükséges létesítmény a kőbánya üzem bejárata mellett készül, s iszapoltásra — homok helyett — a kőbánya zúzójából kikerülő aprószemcsés meddőanyagot használják fel. Ez jelentékeny megtakarítást eredményez a Szénbányászati Trösztnek.

Az iszapolon a fűrólyukat

már két esztendővel ezelőtt leemlélyítették a Mecseki Kutató-Fűró Vállalat dolgozói. Itt a Karbantartó Üzem építési részlege elkészítette már a szivattyúház alapját és a gép-alapokat. Az iszapoló működtetéséhez szükséges vizet is a helyszínen nyerik a kőbányán át folyó patakából. Jelenleg a zobáki üzem alatti domboldalon egy 500 köbméteres beton víztárolót építenek. Ennek betonozása — Tárnai János építésvezető véleménye

szint — a jövő héten elkészül, utána hozzálatnak a szigetelési munkákhoz, majd elkészítik az iszapoltér beton tetőjét.

A létesítmény átadási határideje december 31, s ha különösebb akadály nem jön közbe, az építési részleg el fogja tartani ezt az időpontot.

A jövő esztendőben az iszapolt még egy 500 köbméteres víztárolóval és egyéb melléképítményekkel bővítik.

Szóvá tesszük

Amikor a jobbkez nem tudja, hogy mit csinál a bal

Az olvasó talán megengedi, hogy ezuttal magánjellegűnek látszó témával foglalkozzam a lap hasábjain. Az eset furcsa alakulása adott ötletet, hogy néhány sorban írjak róla.

Az történt, hogy feleségem megbetegedett és kórházba került. Az orvosi kezelés és táppénzkérés annak rendje módja szerint történt. Azaz, hogy az utóbbi az SZTK ügyintézése értelmében nem! A Komlói Városi Tanács Művelődésügyi Osztálya, vagyis a munkáltató, a megyei alközpontozó postázta a szükséges iratokat. Rá kéthétre levelet kaptunk, amelyben visszaküldték az „SZTK munkáltatói igazolvány”-omat. Feleségemet szükségűn figyelmeztették, mondván „miért küldte be férje SZTK lapját!” (Nem tudom, hogy miért neki címezték a bíráló sorokat, hiszen kórházi ágyon fekszik és az adminisztrációhoz semmi köze nem volt!) Mit tehattünk, tudomásul vettük. Négy nap múlva újabb pécsi levél érkezett — ajánlottan. Olvashatatlan aláírású tisztviselő kérte a feleségemet, hogy sürgősen juttassa el, az említett munkáltatói igazolvást.

Mondanom sem kell, mindkettőnk meglepést a dolog. Másnap fogtam magam és személyesen jelentkeztem, ahol az igazolvány már egyszer megfordult.

Az intézet emeleti ügyosztályán (egyébiken: az égvilágon semmilyen felirat nem igazítja el a földi halandót), a kis szobában beadtam a madárlát-

ta igazolvást. A bennlévők köszönettel nyugtázták a lap beérkezését, mégis bizonytalan

magyok afelől; nem küldik-ismét vissza és nem kezdődik-e minden előről?

Gondolj családotra

Használd a szeszt, alkalmard.

ELOZZUK MEG A BALESETEKET!

SPORT

Súlyos vereség Esztergomban

Hatszáz néző izgulta végig Esztergomban a Vasas-Pécsi Bányász labdarúgó mérkőzést...

A második félidő is roszszul kezdődött számunkra, mindjárt a 3. percben Kispál lefutott és védhetetlenül lőtt...

tatta azt, amit vártunk tőle, helyenként feltűnően gyengén játszottak a pécsi fiúk...

Az Esztergom-Pécsi Bányász (5:1) mérkőzésen készült a felvétel. A vérszegény csapatórú pécsi együttes támadói közül csupán Bencsics (a képen jobbról a második) teljesítménye volt elfogadható...

A rendező egyesület részéről három bajnokság, több értékes helyezés a komlói bányász tornászversenyen

Nyolc egyesület 136 versenyzőjének részvételével szombaton és vasárnap Komlón rendezték meg az 1963. évi országos bányász tornászversenyt...

a felnőttknél. Ez nemcsak a számszerűsége, de színvonala is vonatkozik. A hazai közönség érthető örömmel fogadta a komlói tornászok sikeresebb bemutatkozását...

a harmadikért 2. a negyedik helyezésért 1 pont járt. A Komlói Bányász 55 pontot szerzett, ezzel megelőzte a rivális Salgótarjánt (53)...

November 7-én:

Komló-Dorog NB I-es labdarúgó-mérkőzés

November 7-én, csütörtökön több jelentős labdarúgó-mérkőzést játszanak. A mi szempontunkból kiemelkedő lesz a Komlói Bányász-Dorogi Bányász NB I-es találkozása...

kezdettel tartják a Mázsa-Szászvár-PEAC NB III-as összecsapást. A Péccsabolcs Dombóváratt vendégszerepel.

A Komlói Bányász NB I-es labdarúgó: Balogh (Lukács) - Komló, Józsa, Rozmács - Garai, Nagy B. (Bartulov), Lutz, Perényi, Faragó - szombaton barátságos mérkőzésen találkoztak a fővárosban a Ferencváros együttesével...

Az eredmények - a versenyzőkön kívül - Dunai Ferenc szakosztályvezető, Farkas György és Sütőri Pál munkáját dicsérik.

Részletes eredmények Komlói érdekeltséggel. Nők: Újonc: ... 3. Schmelz 36,4, 4. Kópacz 35,9, ... 6. Wieland 55,3. Serdülő: 1. Benke 35,7, ... 3. Molnár 35,6, ... 5. Pohl 35,2. Ifjúsági I. o.: 1. Kleri 37,0. Felnőtt III. o.: ... 2. Gelb 35,0.

A győztesek tiszteletdíját, a helyezettek oklevelét kaptak. Az ünneplés eredményhirdetést Sági Sándor a KRSK elnöke tartotta.

Szurkoló ankét Komlón

November 7-én, csütörtökön délelőtt 9 órai kezdettel a Május 1. Művelődési Ház kislelőadói termében labdarúgó-szurkoló ankétot tart a Komlói Bányász vezetősége.

Table with 4 columns: Rank, Team Name, Points, Goals. Lists results for NB II. Nyugati csoport.

SAKKVERSENY

A Pécsi Bányász sakkzói vasárnap Bolyban vendégszerepeltek. A megyei bajnoki mérkőzésen a Bányász jó teljesítményt nyújtott, és 10,5:1,5 arányú győzelmet aratott.

A megyei I. osztályú labdarúgó bajnokságban szereplő Bányász vasárnap hazai pályán fogadta a Pécsi Kinizsi együttesét. A bányász csapatát a következő játékosok képviselték: Lesnik (Forró) - Mészáros, Abel, Németh - Barka, Gerber II. - Vén, Zombár, Fábianfi (Perecker), Bakó, Kovács, Edző: Szabó László.

Facskó, Lajos, Barát, Várkonyi, Mészöly győzött, míg Pusztafalvi, Dorozsmal és Tokocsi döntetlenül játszott.

Table with 4 columns: Rank, Player Name, Points, Goals. Lists results for A Megyei Bajnokság Allása.

A pécsi röplabdások sikere

A megyei röplabda-bajnokság befejezéseként a Pécsi Bányász két elmaradt mérkőzést játszott szombaton, illetve vasárnap. Az első összecsapás a Pedagógiai Főiskola csapata ellen 3:0-ra győzött...

Igazságos döntetlen a pécsi NB II-es rangadón

Két pécsi csapat vívott rangadót a labdarúgó NB II-ban. A Péccsabolcsi Bányász (Sebes - Jung, Gaják, Porogi, Antal, Veit II. - Madarász, Gráf, Mazil, Kulcsár, Szűcs) PEAC együttesét látta vendégül...

November 7-én: Dombóvár - Péccsabolcs, 10-én: Nagykanizsai Bányász - Péccsabolcsi Bányász. Szántó József

A pécsi Bányász női kézilabda-csapatának 1963. évi szerepléséről

Kétéves NB I-es múlt után 1962. decemberében több tehetséges fiatal játékoskal kiegészítve kezdte meg felkészülését a csapat, a gazdag programjának ígérkező 1963. bajnoki éve. Az együttes vezetői az első három hely valamelyikének megszerzését tűzték ki célul.

A nyári holtidőben Salgótarjánban megnyerték a Bányász Kupát, majd a Budapesti Spartacus nemzetközi tornáján, a szakemberek által elismerten, kimagasló teljesítményt nyújtva, egy ponttal szorultak a második helyre. Ezen a mérkőzésen olyan együtteseket előzték meg és győzték le, mint a magyar utánpótlás válogatot és a német Augsburg csapata.

HÍRLEK

AZ ÜZEMI VEZETŐK AKADEMIÁJÁNAK soron következő előadása. A TIT Pedagógiai és Pszichológiai Szakosztálya által rendezett "Üzemi vezetők akadémiaja" szabadegyetem soron következő előadását Tibor István pszichológus tartja.

Ősi kínai enciklopédia a washingtoni kongresszusi könyvtárban

A washingtoni kongresszusi könyvtár értékes ajándékot kapott: a "Jung Lo enciklopédia" 803 kötetét. Az eredeti mű a Ming dinasztia Cseng Cu császár idejében készült és 11 095 kötetből állt.

Művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Park (Pécs) november 5-6-án: Ördög és a tízparancsolat. Franca film, 14 éven felülieknek. Fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Elátogatnak több üzembe, elbeszélgetnek a vezetőkkel, tanulmányozzák az ottani szakszervezeti bizottságok munkáját.

FELÚJÍTJÁK a Béta-aknai új fürdőt.

A Komlói Karbantartó Üzem építési részlege felújítja a Béta-aknai fürdő épületét. A munkát terven feül még az idén elvégzik.

MOZIMUSOR: Park (Pécs) november 5-6-án: Ördög és a tízparancsolat. Franca film, 14 éven felülieknek. Fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Petőfi (Pécs) november 5-6-án: Ördög és a tízparancsolat. Franca film, 14 éven felülieknek. 5, 7 és 9 órakor.

Mecseki Bányász A Mecseki Szénbányászati Tröszt lapja Főszerkesztő: Gyevi Károly Pécsi szerkesztőség: Pécs, Deryn u. 9. Telefon: 21-37, 23-37, 25-03, 26-60.

Mecseki Bányász

A MECSEKI SZÉNÁNYÁSZATI TRÜSZT LAPJA

I. (XIII.) évf. 21. (89.) szám   ÁRA: 50 FILLÉR   CSÜTÖRTÖK, 1963. NOV. 7.

A félszázadik évforduló

Közel félszáz éve, hogy győzött a Nagy Októberi Szocialista Forradalom. Új térképet rajzolt, új társadalmakat teremtetett, s nincs olyan lényeges folyamata korunknak, amely valamilyen módon ne függne össze vele. Most fél évszázaddal később olyan elevenen munkál, hogy többet beszélnek, írnak, vitáznak következményeiről és tanulságairól, mint valaha. Időszerűsége folyamatosságában van, vagyis forrása és kezdete annak a világfolyamatnak, amely az emberiséget a kapitalizmusból a szocializmusba, a kommunista világtársadalomhoz vezeti.

Az évforduló alkalmából szerte a világon Szovjetunióban és Romániában, Magyarországon és Chilében, Angliában és Kanadában megemlékeznek Vlagyimir Iljics Lenintől. Lenin az emberiség történetének legnagyobb alakja, az ő nevéhez fűződik a dicső Bolsevik Párt — a Szovjetunió Kommunista Pártja — megalakítása, amely vezetésével Oroszország munkássztyála három forradalmat hajtott végre: megdöntötte a cárizmust és a burzsoázia uralmát, megteremtette a proletariátus diktatúráját. Az ő nevéhez fűződik a marxizmus elméletének gazdagítása, alkotó továbbfejlesztése. Lenint, a réptenthetetlen forradalmárt, a nép iránti odaadó, rajongó szeretet, az egyszerűség és szerénység jellemezte. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom utáni korszakot Lenin úgy tekintette, mint a kommunista társadalom építésének, a kapitalizmus, a kapitalizmus maradványai és a nyomai megsemmisítésének nagy, történelmi korszakát. Büszke volt arra, hogy Oroszország népei elsőnek döntötték meg országukban a kapitalizmust és mutatták meg az egész világ dolgozóinak a győzelem útját. „Joggal lehetünk büszkék és joggal tarthatjuk szerencsésnek magunkat azért, — írta Lenin — mert nekünk adatolt meg elsőnek a földkerekség egyik darabján letelepedni azt a vadállatot, a kapitalizmust, amely vérellenőzte meg a földet, éhségbe és elvadulásba kergette az emberiséget, s amely műhatatlanul és hamarosan elpusztított bármily szörnyen vadállatnak is halál előtti örvényességének megnyilvánulásait”.

Most a 46. évfordulón ismét felmerül a kérdés: miben és hol keressük a leninizmus diadalának bizonyítékait. Nem kell messze menni. Nézzünk körül hazánkban, a népi demokráciákban, ahol a leninizmus zászlaja alatt munkálkodnak a népek. E zászló alatt izmosodik világszerte a nemzeti felszabadító mozgalom is. Ma, a lenini eszmék testét öltözték a szocialista világrendszer képében, amelyben a földkerekség lakosságának több mint egyharmada építi a dolgozó nép új rendjét. A dolgozó emberek elmulhatatlan halálá gondolkodnak Leninre, azért mert ő a szó legmélyebb értelmében a béke harcosa volt.

Napjainkban száz és százmilliók harcolnak a béke zászlaja alatt a háborús bűntölgők ellen. Az új élet országában, az új életet építő emberek szívében Lenin eszméi izzanak. És ezek az eszmék tüzelnek az imperialista országok börtönében sínylődő békenarancsok szívében. Lenin neve, az oroszországi szocialista forradalom ténye, a világ dolgozóinak tudatában örökre összefonódott a forradalmi harcra, a szocializmus, a kommunizmus eszméjével, a békével.

Új rekord Szabolcsbányán

A november 7-i felajánlások teljesítése közül kiemelkedik az István-aknai Kis Mihály szocialista brigádjának októberi havi teljesítménye. — Az István-akna I. Ny. koncentráció létrehozatalához szükséges a gyors vágathajtás. Ennek a feladatnak a jelentőségét megértette a szocialista brigádok versenyében résztvevő Kis Mihály brigádja és a II. szint I. Ny. 7. tp. légvázat 3000-es szelvényben történő hajtásá-

nál október hónap folyamán 150,1 méteres teljesítményt ért el,

megdöntve az eddigi 135 méteres előrehaladási csúcst. Teljesítményük 151,2 százaléknak felel meg.

A fiatalokból álló brigád, ezt a teljesítményt a munka magasfokú megszervezésével érte el és ezzel az eredményrel minden reményük meg lehet a „Szocialista brigád” cím ismételt elnyerésére.

Jubilál a Pécsszabolcsi Bányász Vegyeskar

A Bányász Kulturális Napok keretében november 16-án ünnepi fennállásának 50. évfordulóját — a Pécsszabolcsi Bányász Vegyeskórus. Nagy ünnep ez a félvszázados évforduló, hiszen a kórus alapítói minden támogatás nélkül, politikai üldözöttség is vállalva dolgoztak, s alapították meg a szabolcsi bányászok dalos körét, amelynek lelkes tagjai így harcoltak a Horthy-korszak ellen. Bár több alkalommal betiltották a dalárda működését, mindig újra és újra összejöttek.

A félvszázados évfordulót november 16-án rendezik meg, amelyen a Mecseki Szénbányászati Trüsztt valamennyi ének-kar és zenekara is részt vesznek. A vegyeskórus napjainkban 45 főt számlál, soraikban István-akna, Vassas-bánya, Béke-akna dolgozó tömörültek zömmel. Közük nem egy házaspár már közel egy évtizede tevékenykedik. A vegyeskórus vezetője, Jandó Jenő karmester, aki tíz esztendeje irányítja a gazdag múltú dalárdát.

A kórus számos helyi és or-

szágos találkozóan vett már részt, tavaly például a Salgótarjáni Bányász kórusok találkozóján szerepeltek. A közös hangversenyek célja, hogy a kórusok tudásuk legjavát mutassák be a közönségnek, felmérhessék a felkészültség fokát, tanuljanak a jobb eredményt elérő együttéstől. A dalosok megértették azt, hogy több, lelkesebb munka eredménye a minőségi fejlődés. Így alakul ki igaz dalos barátság az együttesek között. Műsorukon madrigalok, tömegdalok, népdalok, baráti népek dalai és magyar szerzők feldolgozásai szerepelnek. A jubileumi hangversenyen jelezték közreműködésüket Juhász Frigyes és Udvardy László neves karmesterek. Az előbbinek „Munkásör” című indulóját, az utóbbinak pedig „Bájló” című modern kórusművét adja elő a Pécsszabolcsi Bányász Vegyeskar.

Az évforduló alkalmával köszöntjük az áldozatkész és lelkes vegyeskar tagjait és vezetőit,

Nem bírtunk az oroszokkal. Az öröög tudja, honnan, de csak jöttek folyton-folyvást, mintha a föld alól bújtak volna ki. Lehajaltak, felugrottak, előrehajoltak, aztán megint: eltűntek, felbukkantak, de mindig közelebb. Hát ki bírja ezt idegekkel? Egész kucsma-erdő hullámozott felénk és a géppuskánk már akadózott. A sapkáinkban hordtuk csövére a vizet — eltűntek is, mögöttünk is patak volt — de nem győztük. Aztán egy töltény besült, megakadt. Otthagytuk a géppuskát, futás hátra!

Egyikünk belevetette magát a patakba, de akkor már onnan is hallatszott a hurrázás. Ráakasztottuk a sapkáinkat a puszkaszuronyra és vártunk. Mit tehettünk volna? Csak a zászlósnak, az idegeskedett. Odaugrott a géppuskához és fesszegette a beszorult löszert. Már véresre törtelte a körmet, amikor hátulról átgázoltak hozzánk a kozákok. Egy csikoszadragós tiszt ledobáltatta velünk a puszkákat, aztán odalépett a zászlóshoz, aki még mindig a géppuskával bajlódott és szitkozódott. Balkézről egy nagy pofont kent le neki és odalódította közéink.

Igy estünk fogságba. Három éve háborúskodtunk már, nagyon beleuntunk. Miniket a király nevében üszítot-tak az oroszokra, őket meg a cár atyuska nevében ellenünk. Ahogy elgondolom, ok akkor már legalább annyira unták a cárszkat, mint mi a

Ferenc Jósát. Nem nagyon hősködtünk hát, ok se bántottak bennünket. Az állomáson marhavagonokba tereletek minket, aztán meg sem álltunk a Donig.

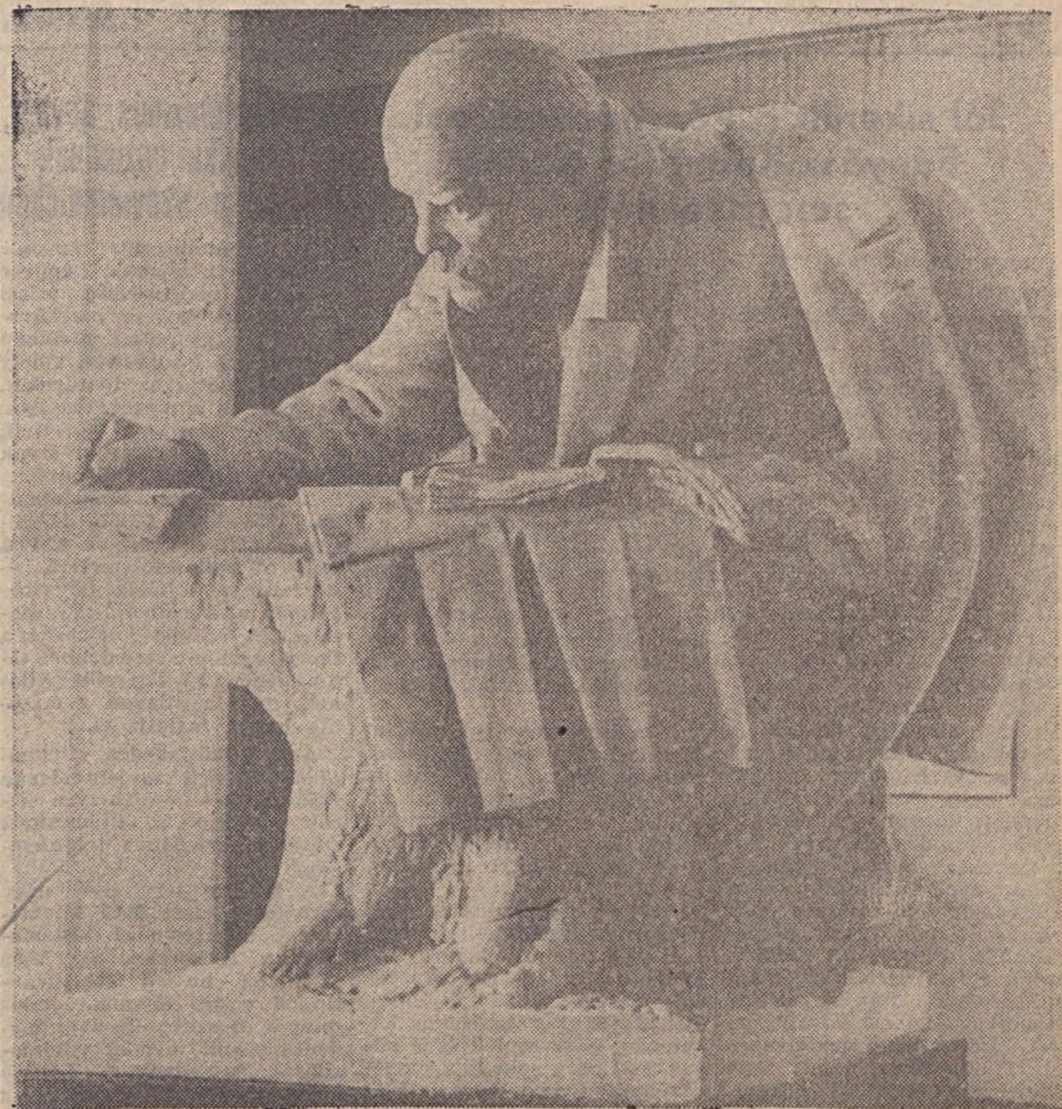
Egy kozák családdhoz kerültem harmadmagammal. Cselédnek. Kint dolgoztunk a földeken. Jó földek voltak; itthon mindig ilyenre fájt a szívem. Aratás ideje volt ép-

A három ló meg a három hadifogoly

pen. Olyan gabonát takarítottunk be, hogy öröm volt nézni.

Nem panaszkodhattunk a gazdánkra. Ruhánk, ennivalónk mindig akad bőven. Megbecsülte a férfimunkát, mert jobbára csak a nők voltak otthon. Beszéltek, hogy az öregnek három fia volt, az egyik elesett a háborúban, a másik hadnagy a lovasság-nál, a harmadik — a legfiatalabb, — az már vagy két éve szőren-szálán eltűnt. Azóta nem látták. A szomszédok suttozták, hogy a kommunistákhoz állt. De az öregnek nem merték mondani, mert nem szeretie a kommunistákat, s hamar leakasztotta a szegről a kozák kardot.

Ugy a tél eljén jött a hír, hogy Petrográdban kitért a forradalom és a munkások átvették a hatalmat. Ez sa-

Lenin az illegitásban.

(V. Pinesuk alkotása)

Megkoszorúzták Pécssett a Szovjet Emlékművet

Díszsortüz — Kegyeletcsokrok a sírokon — Ünnepegy Komlón

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 46. évfordulója alkalmából szerdán délelőtt 11 órakor a pécsi temetőben megkoszorúzták a szovjet emlékművet. Az őszi délelőttön már a hivatalos kezdés előtt sereglettek a pécsi üzemek, vállalatok dolgozói, az iskolák képviselői. Majd felvonultak a pécsi katonai helyőrség díszalakulatai.

A magyar és szovjet himnusz hangjai mellett a pécsi helyőrség harcossai díszsortűzet adtak, emlékeztetve az el-eset szovjet hősökre. Majd Labancz Borbála, a Pécsi Nemzeti Színház művésze Földeák János versét „Nem feledheted” címmel, szavalta el az emlékmű talapzatánál. Ezután a párt, állami és tö-

megszervezettek képviselői megkoszorúzták az emlékművet. A Magyar Szocialista Munkáspárt részéről Papp János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára és Ambrus Jenő a városi pártbizottság titkára helyeztek el koszorút. A megyei és városi tanács részéről Palkó Sándor a megyei tanács elnöke és Körösi Lajos a városi tanács elnöke koszorúztak. Ezután az üzemek, vállalatok képviselői virágcsokrokat helyeztek a szovjet hősök pécsi sírjaira.

A pécsi központi ünnepegyet november 7-én, délután fél 6 órai kezdettel rendezik meg a Petőfi filmszínházban. Az

„Optimista tragédia” című film díszelőadása előtt Szentistványi Gyuláné, a városi pártbizottság agit.-prop. osztályának vezetője mond ünnepi beszédet. A díszbemutatóval kezdődik Pécssett és Baranyában a szovjet film ünnepegy hete.

Komlón a központi ünnepegyet november 6-án, szerdán este 19 órai kezdettel a Zrínyi Kultúrotthonban tartották meg.

Az üzemeknél az évforduló tiszteletére valamennyi aknán röpgyűléseket tartottak és többhelyütt családi esteken ünnepeltek a bányász dolgozók.

„...A munkások már átvették a gyárak igazgatását és a föld is a parasztoké lesz” — fejezte be az elbeszélést.

„Es mi lesz az értelmiségiekkel?” — érdeklődött társunk, aki tanító volt. — „Ott-hon azt mondták, hogy a kommunisták faragatlan, műveletlen emberek.”

„Hát, ez nem igaz” — nevette el magát a fiatalember.

gyon felizgatott bennünket. Mondták azt is, hogy vége a háborúnak, s erre igen viselkedni kezdett a talpunk. De indulni, szökni nem mertünk, mert mi lesz, ha elfognak bennünket ezek a civilben is katona kozákok?

Hát vártunk. Egy téli napon aztán beállított az elveszettnek hitt fiú. Szép szál legény volt, olyan

„Mi is olyanok vagyunk, mint a többiek. De ne félj, azért lesz még mit tanítani. Sőt, tanulni is. Csakhogy az-zal még várni kell egy kicsit. Most sürgősebb dolgaink vannak. Először is meg kell tisztítani a fehérektől, az ellenforradalmároktól az országot. Meg a szomszédaink is készülődnek ellenünk.”

Bélogattunk, hogy értjük. „Aztán hadseregetek van-e már?” — érdeklődünk.

„Van. Sok magyar hadifogoly is harcol benne. Nektek nem lenne kedvetek hozzá?”

Már vártuk ezt a kérdést és csaknem egyszerre mondtunk igent. Csak hogyan? Hogyan lehet eljutni innen, a kozákok közül a vörösökhöz. Erre haditervet dolgoztunk ki. Két nap múlva az öreg kozák három legjobb lovanak és három hadifogolyának nyu-

ma veszett. Egy hét sem telt el és már Bugyonnij parancsnoksága alatt harcoltunk. Igen sok csetepatéban volt részünk.

Tizenkilencben Petrográdban állomásoztunk. Eppen mi, magyarok voltunk őrségen, amikor Lenin a Zimnij Dvorec — a Téli Palota — előtt beszédet mondott. A háborúról, az intervenciókról volt szó. Igen nagy tömeg hallgatta. Egyszer csak egy lövés hallatszott, keveredés támadt a tömegben. A lövés szerencsére nem talált, de mi találtunk: a palota egyik kéményében akadunk rá a keménylőre. Nem sokkal élte túl az aljasságot.

Tizenkilencben kerültem haza. Moszkvában voltam, amikor plakáton hirdették, hogy Magyarországon is kitért a forradalom, s volt magyar hadifoglyokat toboroztak a védelmére. Mindjárt jelentkeztem. Felszerelték, bevagoniroztak bennünket, s elindultunk a határ felé. De elkéstünk. Még el sem értük a határt, jött a hír, hogy a Tanácsköztársaság megbukott. Ránk mégis szükség volt itthon. El-láttak papírokkal bennünket, miszerint valamennyien hadifoglyok vagyunk.

Hát így történt! Nagypám befejezte az elbeszélést, kitta a maradék bort. Aztán még hozzátette: „Lenin nagy ember volt.” Ezt soha em felejtette el a végéről, s mindig nagy áhítattal mondta.

Berkics János

1917

november

7

Az igazi emberi élet reggele

Imperialista vágyalmok és örökre szertefoszlott remények

A harmadik éve tartó világháború egyik vérzivataros napján a megszokott és már unalmassá váló, semmitmondó, nagyhangú hadijelentések és rózsaszínűre lakkozott fronttudósítások mellett egy új, különös jelentőségű, fontosságában még fel sem mérhető eseményről adtak hírt a világ összes újságjai.

Oroszországban valamiféle forradalom van — írták a magyar lapok. — Még nem lehet tudni, kik és miért lázonganak, mi a forradalmárok célja — magyarázták óvatossággal a szerkesztőségek a hírt. Az óvatosság jogosnak bizonyult, mert nyilvánvaló volt, hogy az orosz nép nem a cárizmusért és a véres világháború folytatásáért való lelkesedésében emelte fel az öklét. Veszedelemes példa lehetett volna ez Magyarországon is, és éppen ezért a burzsoázia lapok, melyek magvas vezércikkeikben magukat „a közvélemény hangjának” nevezték, ellenségesen, lekicsinyelően fogadták a hírt. S ahogy kiderült, hogy milyen irányba teltek a napok és midinkább halad az orosz forradalom, úgy fordult egyre ellenségesebbre a sajtó hangja.

A királyi házhoz közelálló

című napilap már 1917. március 20-án fájdalmas hangon elparentálta az orosz abszolutizmust: „A szent Oroszországnak azonban most már vége van. Az „egy Isten, egy cár” országában a forradalom máris ledöntötte a cárt abból a méltóságából, hova az orosz gondolkodás, a vallásos hit az egész abszolutista államrendszer egészét emelte, s ami nélkül, — azt hittük — Oroszország nem állhat és nem élhet meg.” A

1917. április 1-4 számában

— Idevalót a házba? — kérdezte nem éppen barátságosan. — Nem, vidéki vagyok. — Kihez akar menni? — Wolf doktoréhoz. — Nem lehet bemenni. Eppen a Wolf doktoréhoz akar menni? — morogta utánam, amint iparkodtam ki az utcára.

Idejövet hallottam, hogy a Dunán nem lehet átmenni, a hidakon lezárták a forgalmat a gyalogosok előtt is. Most merre menjek? A Bem utca sarkára a Duna felől lövések hangját hozta a szél. Mondogatták, hogy a várban is történik valami. Allítólag délutánra leállnak a vonatok is, a délelőtti járatok még kifutnak a Déliből. Ha iparkodnék még talán elérhetném a fehérvárt.

A csomag alatt végképp ki-merülve tanácstalanul álltam a járdán, lábam előtt sorakoztak a bőröndök. Csak tudtam őket valahol leadni, Hazavinni képtelen vagyok, meg nem is szeretném, ha már ide cipeltem. Hosszas töprengés után mentő ötletem támadt. Az egyik nyáron lent nyaralt a pusztán az állomásvondók feleségének a huga. Látszólag a Bernát Géza utcában van, csak birom-e odáig a terét. Eppen indultni akartam, mikor megszólított egy munkásember.

— Maga Pestről jött? — Nem. Vidéki vagyok, de nem is lehet Pestre menni,

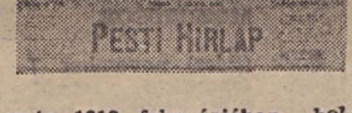
viszolygással ír a forradalomról s a példa követéséről igyekezik a magyar népet lebeszélni: „...csak sajnálni lehet azt a népet, mely arra szorul, hogy forradalommal segítsen magán. Hiszen a forradalom a szükséges rosszak között a legrosszabb, mert bár fölforgat mindent, rendszert csak a zsarnokság újabb formáját teremti meg.”

A burzsoázia már a februári forradalmat követő hónapokban abban reménykedett, hogy az ellenforradalom felülkerekedik majd. A klérus lapja, az

erről így ír: „...hogy ha sikerül az orosz cárnak az ellenforradalommal a forradalmárokat leverni...”

A világ burzsoáziája azonban hiába reménykedett. A forradalmat sem a cár, sem a Kerenszkij-féle politikusok nem tudták ellenforradalomba fojtani. Az haladt a maga útján, a végkifejletéig, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom felé. S amikor bekövetkezett Oroszországban a kapitalizmus teljes bukása, amikor a nép a bolsevikok oldalán a proletárdiktatúrát valószínűsítette meg, a magyar burzsoa sajtó is kimutatta a foga-fenerét. A

már 1918 februárjában „bolsevik imperializmusról”, káromkodott „orosz hóditással” ijesztgetve az embereket, „kalandoroknak” nevezve a bolsevikokat.

November 13-án a The Daily Telegraph a következőket közli olvasóival: „minisztériumok tisztviselői kijelentették: nem ismerik el az új minisztereket, sztrájkolnak, míg Lenin kabinettje uralmon van. A Reuter hírügynökség ugyanezen a napon ezt jelenti

— Pedig az én munkahelyem Pesten van. — Tudja mit — ragadtam meg az alkalmat — segítsen nekem ezeket a bőröndöket elvinni a Bernát Géza utcába, kap érte egy kiló friss disznóhúst. Emberem hallott a szóra és elindultunk. Csak találnánk odahaza ismerősömet. Szerencsém volt. Az első csemetére siető léptek zaját hallottam bentről. A kitarai ajtóban a meglepetéstől földbegyökerezett lábba állt, akit kerestem. — Uristen, maga honnan csöppent ide — kérdezte ijedten. A magyarázkodást későbbre halasztottam. A kis bőröndből kiadtam az ismeretlennek ígért húst és elköszönt.

Bent aztán mindent elmagyaráztam. Kicsomagoltam mindent és megkértem, hogy telefonon értesítse Wolf doktort a történetekről. Ő majd gondoskodik a holmik elszállításáról, hogy akinek számtam, megkaphassa. Hét végére újabb levelet kaptam. „Tudom, hogy Pesten jár-tál, de nem értem miért nem a megadott címre adta le a holmit. Ugyanis néhány fej vöröshagymát kívül semmit sem kaptam kézhez. Könyörögve kérek, ha tudsz, hozzá a részünkre valamit, mert ha a várost az oroszok körül-zárják, éhen veszünk.

November végén páncélvon-

Stockholmból: „Leninnek nem sikerült kormányt alakítania.” A francia Havas hírügynökség szerint „A matrözök elégedetlenek Leninnel és szakítani akarnak a bolsevikokkal.”

A Nieuwe Rotterdam Comant című újság két nappal később, 10-án már bevallja ugyan, hogy Oroszországban mégis megalakult a kormány, de „Angol reménység” c. alatt mindjárt hozzáteszi: „A bolsevik kormány közvetlen összeomlás előtt áll.” A tekintélyes Basler Nachrichten párizsi híradásra hivatkozva pedig azt közli, hogy „...a szocialdemokratáktól az Action Françaisig (nyílt fasiszta szervezet. A szerk.) egyetlen francia lap sem hisz a bolsevikok tartós uralmában.”

Az amerikai sajtó sem maradt ki a csahosok sorából. 1918. nyarán az akkor legnagyobb tekintélyű és példányszámú New York Times a bolsevistákat mint az Egyesült Államok „leggonoszabb ellenségeit” és „ragadozó, zsákmányra éhes vadállatokkat” jellemezte. A szovjet vezetőket az amerikai sajtó egyöntetűen a németek „fizetett ügynökeinek” nevezte.

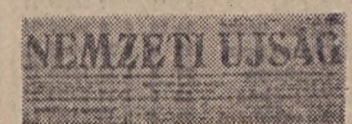
Az urak azonban szerzte a világon és így Magyarországon is rossz jósoknak bizonyultak. Rosszul jövendölték meg nemcsak a közeli napok esélyeit, de a távoli jövőt is. Amikor ugyanis kiderült, hogy az egyszerű sajtóhírek és jóslatok ellenére sem akar megbukni a bolsevik kormány, az imperialista hatalmak fegyveres támadást intéztek a Szovjetunión ellen. Megkezdődött 14 imperialista ország s a fehér ellenforradalmár bandák támadása. Az újságok, mint ha csak egy láthatatlan karmester intésére tennék, ismét a bolsevik uralom közeléig jósolták. A Nemzeti Újság „A szovjet uralom vég-napjai” címmel szinte mindennapos rovatot nyitott. 1919 október 4-én így írt: „Egy stockholmi lap jelenti, hogy Oroszországban teljes fordulat állott be. Hír szerint Pétervárott a polgári elemek több középületet birtokukba kerítették...” Ugyanezen a

— A múltkor eset elkerülése végett az alábbi címen keress: Feltér István, Tétra utca 30. Csak ezt a nevet használd.” Az utolsó mondat kétszer alá volt húzva. — Milyen aljas tud lenni némely ember — állapítottuk meg feleségemmel. Hiába igyekeztünk, annyi mindent már nem sikerült összevásárolni, mint első alkalommal. November elején készülődtem újra a pesti útra. Feleségem ugyan aggodalmaskodott. — Ne okoskodj már, még utóbb valami bajod lesz, aztán mi maradunk a pácban. Már ide hallatsz az ágyúzás a Dunától. — Meg kell tenni — erős-ködtem — képzeld magadat az ő helyzetükbe, neked is jól esne a segítség. Szombat este a rádió közölte, hogy az oroszok Budapest elővárosait lövik. A német csapatok a Soroksár alá előnyomult orosz egységeket visszszorították.

Vasárnap aztán újra neki-vágtam az útnak. Ez volt az utolsó alkalom. Újabb bonyolalmat okozott a Dunán való átkelés. Most a villamosok közlekedtek ugyan, de nagy kerülőt kellett tennem, mert a Margit híd szombaton felrobantották. A máskor vidáman csilingelő sárga villamosok ott fűrdtek a Duna vízében, magukkal vittek számtalan utast a hullámsírb-

napon a londoni Times közli: „Balfour (francia miniszter. A szerk.) kijelentette, teljesen megbízható forrásból tudja, hogy „a bolsevik kormány közvetlen összeomlása küszöbén áll.”

Csodák csodájára azonban a bolsevik kormány még ezután sem akarta megtenni azt szívességet, hogy „össze-omoljon”. Annak ellenére volt ilyen megátalkodott, hogy a

ban már ilyen hírek jelentek meg: „Trocki elfogatta Lenint. Moszkvában az ellenforradalmi zavargások a legutóbb érkezett hírek szerint sokkal nagyobb kiterjedésűek voltak, mint eddig hitték. Megerősítik azt a hírt, hogy Lenint a Kremben fogságba vetették, mégpedig Trocki parancsára.”

Az ellenforradalom és az intervenció kezdeti fegyveres sikerei nyomán ismét kövér hírlapi kacsákat eregettek fel az újságok. A New York Times 1919 tavaszán nagybetűs címeikkel közölte:

„Március 26. Kolcsak üldözi a megvert Vörös Hadsereget.”

Április 20. „A vörösök összeomlásban vannak a keleti arcvonalon.”

Azután egyre kevesebb lett a győzelmi hír és két hónap múlva már csak egy kis szerény hírcske jelentette a lapokban: „...előtört az ideje annak, hogy a bolsevikellenes világot előkészítsük a nyugat-sziberiai Kolcsak-rendszer várható összeomlására.”

S Lenin a forradalom élére állt, a bolstvik párt vezetése alatt győzelemre jutott az orosz proletariátus. Hiába acsarkodtak, és támadtak a nép ellen, hiába volt intervenció, hiába szerveztek újra és újra ellenforradalmi bandákat. Győzött a dicsőséges októberi szocialista forradalom.

Gy. K.

Tasnádi Varga Éva: Évfordulóra

Tasnádi Varga Éva:

Az Auróra éles fénye még bevilágítja ma is életünk. Nézzél körűl: egy új kort él szived, s a régi múlt a messzi füstbe tűnt.

Emlékezzél: forrongott ott a nép, vér folyt az utcán, hangjuk szerte szállt, s katona, matröz, sok-sok proletár vállalta érted a hideg halált.

Emlékezz rá — s te légy a nyugalom, Emlékezz rá — s te légy a szeretet, — őrizd a fegyvert, régi jó barát, békében-harcban ott legyen veled...

Ne feledd el, hogy ember vagy, szabad, s a szolgálómaró darabokra hullt. Bátran beszélj. Repít a gondolat, miközben zászlónc semmit sem fakult.

A ma embere józanul kíván, hisz teljesednek rendre tervei, araszok helyett mérföldig hatol s a magot is egy jobb kornak veti.

Es dolgozz bárhol. Légy mérnök, paraszt, — tiéd a föld, az erdő, rét, folyó — s fiadtól most már sokszor hallad azt: „A csillagokba lesz repülni jó!”

Galambosi László:

Tárulkozik a világ

Az északi fény lángjainál halak vízese-fehér pikkelyén virrasztja az időt a lélekre hajló eszkimó

A hareba induló néger kilöki kunyhója ajtaját hogy bebocsássa a bokrok közt ácsorgó napot Aranyárga köntösét felöltve csillag-hangokról mesél a kínai s a sivatagok szikláit közt pálama-gyűrűs kutakról álmodik a hallgatag arab

Az őserdők megnyitják kapuikat a fekete fennsíkokon fény felé fordul a pásztor Hal a halászok méz-színű hálóját mosolygva rejti a hullám az óceánok bölcösjéből villog a gyöngy A sugár-mezőkbe markoló felhőkarcolók beton és üveg-palástján ébred a szél megéri a kikötők koszorúin ezüst-liliomként lobogó füstöt Új hitvallás támad mely dörögve bocsátja mélybe a pusztulás koporsóját

TÓTH LÁSZLÓ:

1917

Soha nem hallott még ilyen kiáltást a világ. A hajógyűkből dördült ki először és rá ezer torok rikoltotta visszhang-dalát: Elég volt!... Elég volt!... Elég volt! A nyomortól, a szenvedéstől megcsömörlötten nőtt, dagadt dördölve a kiáltás, míg befolyta a csillogó szemű palotákat Elég volt!

Kattantak fegyvereken a zárad, Elég volt! Villantak fel a torkolattűzek, Elég volt! Jajdultak a harcban sebesültek, Elég volt! Merevedtek holtá a hősök, Elég volt! — szorultak öködbe bőrtönök rácsán a kezek, Elég volt! Repült a hír az országutakon széjjel Elég volt! Üzentek vissza a száműzöttek, Elég volt! Hunyták ki szemüket a paloták, Elég volt! Jajdult egy letűnő kor haldokolva, Elég volt!... Elég volt!... Elég volt!

Es ez buzditotta a harcolókat, ez adott új hitet az embereknek, Új életet hirdetett e kiáltás, Új életet a réginél ezerszer szöbebb. Es zúgott, görgött tovább egyre dagadva, — soha nem hallott még ilyen kiáltást a világ. A hajógyűkből dördült ki először, és rá ezer torok rikoltotta visszhang-dalát Elég volt!... Elég volt!... Elég volt!

(Folytatása következik)

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom az első lépést jelentette a holnap felé

Díszünnepség a Petőfi filmszínházban

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 46. évfordulójáról a Petőfi filmszínházban díszünnepségen emlékeztek meg Pécs város dolgozóival. Az elnökségben helyet foglalt Pap János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, Palkó Sándor elvtárs, a megyei tanács vb-elnöke, Ambrus Jenő elvtárs, a városi pártbizottság első titkára, Kőrösi Lajos

elvtárs, a városi tanács vb-elnöke, Továbbá az állami, társadalmi szervezetek képviselői. Ünnepi beszédet Szentistványi Gyuláné elvtársnő, a városi pártbizottság agitációs és propaganda osztályának vezetője mondott. Beszéde elején hangsúlyozta: — 1917-ben új korszak kezdődött a társadalom történe-

tében: a szocialista forradalmak korszaka. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme történelmi közelségbe hozta azt a társadalmat, amely megsemmisítette a kizsákmányolást, a nemzeti gyűlölködést, a nép gazdasági és kulturális elmaradottságának osztálypilléreit. — A Nagy Októberi Szocialista Forradalom az első lé-

pést jelentette a holnap felé. A világ első szocialista forradalmát újabbak követték és ma korunk meghatározó tényezője a szocialista világrendszer, amely hatalmas gazdasági potenciállal rendelkezik. Ipara 1937—1962 között háromszor gyorsabban fejlődött, mint a kapitalista országoké. Az Októberi Forradalom előtti időkben az Amerikai Egyesült Államokhoz viszonyítva Oroszország szóba sem kerülhetett mint ipari állam, hiszen mindössze egynolcaddát termelte annak, amit az amerikai ipar produkált. Ugyanakkor napjainkban, az utolsó öt évet tekintve, az egy lakosra jutó ipari termelés a Szovjetunióban 50 százalékkal, az USA-ban csak nyolc százalékkal növekedett. A termelés, az ipar fejlődése tükröződik a népjólét állandó emelkedésében. A társadalmi fogyasztási alap tíz év alatt háromszorosára nőtt és ugyanennyel az alatti 586 millió négyzetméter lakótelep épült, kilencmillió gyermek számára készült iskola, sok ezer klubbal, színházzal, mozival együtt.

Készül a jövő évi műszaki fejlesztési terv Kossuth-bányán

Ismét üzembe helyezik a széngyalut — 180 ezer tonna szenet jövesztenek cseh-fejtéssel — Lépegető acéltámokat várnak

A komlói Kossuth-bányán — amely immár magában foglalja a volt Anna-aknát és január elsejétől III-as aknát is hozzácsatolták — megkezdtek a jövő évi műszaki fejlesztési terv kidolgozását. Ennek érdekesebb részleteiről Kaposvolgyi József főmérnök tájékoztatta lapunk munkatársait. Kaposvolgyi elmondta, hogy még ebben az esztendőben üzembe helyezik — az eddigiektől eltérő munkaterületen — a széngyalut. Ez a jövesztőgép a korábbi fejlesztés szerint csak jó fődoviszonyok mellett képes megfelelő teljesítményt nyújtani. Ezért eddig minden esetben a fedőkőzet alatti széngyaleket művelték vele. Most az a cél, hogy a cseh-rendszerű fejtes második szelében, a védőháló alatt könnyítse meg az emberek munkáját. Ilyen körülmények között 1964-ben 130 ezer tonna szenet kívánnak termelni vele.

Tovább bővítik a cseh-fejtés alkalmazási területét is. A nyolcadik szinten már megkezdtek az új munkahely előkészítést, amelyben az eddigiéknél erősebb védőhálókat és több lényeges technológiai módosítást alkalmaznak. (Ezek közé tartozik a széngyali háló alatti üzemeltetése is.) Ebből az egy fejtesből a jövő esztendőben nem kevesebb, mint 180 ezer tonna szenet küldenek a felszínre. A trüsztagozatóság és a felsőbb szervek egy korábbi ígérete alapján 1964-re várják az első hidraulikus, lépegető biztosító szerkezetek megérkezését. Nagy reményeket táplálnak a szerkezetek iránt, hiszen ismeretes, hogy jelenleg a fejtesekben a munkaidő mintegy ötven százalékát veszi igénybe a tárnok és stivegek beépítése, illetve átépítése. Ha ezt az időt a lépegető támokkal csupán 20 százalékra sikerülne csökkenteni, az is körülbelül 25 százalékos termelékenységet emelkedést jelentene, s hasonló eredm-

nyeket hozna az anyagtakarékosság területén is. Ha e biztosító szerkezetek megérkeznek, ugyancsak a nyolcadik szintű cseh-fejtésben alkalmazhatják őket. Az elővájtási munkákat az injektálás alkalmával kívánják gyorsabbá és egészségére ártalmatlanabbá tenni. Az injektálást eddig csupán a fejtesekben alkalmazták a szénfal átmedvesítésére és meglazítására. Az elképzelések szerint az injektált elővájtási munkahelyeken — a porátalom csökkentésével — második- és harmadfokú szilikózisos dolgozók is dolgozhatnak. Ugyancsak az injektálással kapcsolatos az a kísérletünk, hogy az omlasztással művelt fejtesek kiserővágatainál megakadályozzák, illetve késleltessék a melededést és a tűzveszélyt. A vágatokból legyezőszerűen lyukakat fúrunk, amelyekben keresztül vegyianyagokat — nátriumhidrokar-

bonátos oldatot — préselnek a kőzetbe, illetve szénbe. Ez addig késlelteti a tűzveszélyt, amíg a vágatot be nem iszapolhatják. A szállítási területén a leglényegesebb fejlődés az altárú Zobák-aknai szakaszán üzembe helyezendő új, dominó rendszerű vasútbiztosító berendezés és a sóstói elágazásnál lévő hasonló berendezés bővítése, felújítása lesz. Így a csilleszerelvények közlekedését a nagyforgalmú táro teljes hosszában ellenőrizni és irányítani lehet. Ugyancsak gyorsítja és könnyíti a szállítást, hogy a volt Anna-akna területén, a nyolcadik szinten a jövő esztendőben elkészül a koncentráció tárolókunkere. Ez és a személyszállítás átszervezése lehetővé teszi, hogy Anna-aknán a jövő esztendőben egy műszakos anyagszállításra korlátozzák az akna üzemeltetését. B. J.

Emberek közelről

A dinasztia utolsó tagja

A kubikosoknak nincs családjuk. Akinek a talicska a címere, s benne a betyár-bútor minden vagyona, annak mi érdeke lenne számtartani őseit. Balla János is csak a nagyapjáig emlékszik vissza. Természetesen az öreg is kubikos volt, mint olyan sokan mások az Alföldön, a Tisza partján. Arról vált nevezetessé, hogy megjárta a Szuezi-csatornát is, világgjárt embernek számított. Az apjának már nem jutott semmi különös "érdem"; a legnevezetesebb hely, ahova eljutott — és nem is egyszer — a Lehel téri és a Teleki téri emberpiac volt. Itt árulta saját magát, alkudott a munkajérére — mint valami városi holmira —, ha kikopott a keze alól egy-egy munka, ha elfogyott az éhbér is.

hordta tanyáról-tanyára, pedig még szavazati joga sem volt. Ezután kezdődött a vándorélet. Először a nagyapja „pulija” volt: az öreg tölta, ő meg húzta a talicskát fel a gátra Endrődön és Gyomán, a Hármaskörös partján. Mert nem úgy van az, hogy valaki egyből kubikos lesz. Ezt is tanulni kell, ennek a munkának is megvan a művészete — csakhat, sohasem becsülték meg. Sok volt a tetlen munkáskéz, sok az éhes ember, s a bér mindig kevesebb. Az intézők, a pallérok egymásnak üszították a bandákat, s aki olcsóbban vállalta, az lett a győztes. Micsoda keserű győzelmek voltak ezek! Az igazi győzelem negyvenötben következett. Tiszakürtön is megalakult a kommunista párt és Balla János az alapító tagok között volt. Kommunista vidék lett a kubikosok házája. Elzavarták az urakat, szétosztották a földet, de az igazi kubikosokból sohasem lesz parasztember. Balla János is kitarított a szakmája mellett.

Járta tovább az országot; sokfelé kellett a munkásokhoz. Így vetődött ötnegyben Komlóra. Az Épitőipari Vállalatnál dolgozott, aztán ötenháromban jött a család is: az asszony, meg a két fiú. Balla néni Béta-

Bányauzemek termelése november 10-ig

Pécsbánya 111,6 százalék, Szabolcsbánya 104,8 százalék, Vasasbánya 93,9 százalék, Tanbánya (pécsi) 103 százalék, Kossuth-bánya 114 százalék, III-as akna 104,6 százalék, Béta-akna 95,7 százalék, Zobák-akna 38,3 százalék, Tanbánya (komlói) 109 százalék, Nagymányok 101,8 százalék, Máza 106,6 százalék, Szászvár 88,5 százalék. A Mecseki Szénbányászati TrüszT november 10-éig 109,1 százalékra teljesítette édesékes havi terv-móirányzatát.

Dolgozótársai élete függ a munkájától

Mindössze néhány esztendővel haladta meg csak túl a harmadik X-et Grün Károly műszerész-lakatos. Munkahelyén, István-aknán ő kezeli a Déssy-féle menekülőkészülékeket. Karbantartja, javítja a precíziós szerkezeteket. Vajon hogyan lett a lakatosból műszerész?

— Tizenöt esztendővel ezelőtt szerződtem le tanulósnak. Szerettem a lakatos szakmát, jól is lehetett keresni vele, csakhat... — Rábészélték? Bólint. — Mondhatjuk így is. Amár nem sok rábeszélés kellett. Szerettem a finom munkát. Ez meg az, csak a tanulás esett nehezemre. Nem vagyok mai gyerek. Leköt a munka, a család. Hiszen tudja...! Aztán mégiscsak „megembereltem” magam, s sikeresen lettem a készülékek javításához szükséges tanfolyamot, amit a helyi mentőállomás szervezett. — Nem egyedül járt a tanfolyamra? — Többen is voltunk, de csak én dolgozom a „szakmában”. Kevés még az ilyen típusú menekülőkészülék, bírom egyedül is. A napokban halottam, hogy kapunk még, akkor bizonyára segítségem is érkezik. Mert sok ám a munka egy ilyen készülékkel! — Hányat javít meg naponta? — Nehéz azt így megállapítani. Az mindig a hibától függ. Néha örülök, ha egygel is végezni tudok, máskor meg hatot is kiadok. De soha nem — csazó —

Elkezdtek a zobáki diagonális légakna továbbmélyítését

A napokban — az új mélyítőtorony felszerelése után — a Mecseki Aknamélyítő Körzet dolgozói elkezdtek a zobáki diagonális légakna továbbmélyítését. Időközben folytatják a felvonulási munkákat is, ezért a mélyítés még kissé vontatottan, nem teljes erővel folytatják a nap folyamán; a napi előrehaladás 50—60 centiméter.

Gráf Konrád körletvezető tájékoztatója szerint jelenleg a fő hangsúly a felvonulási munkák mieelőbbi befejezésén van. Ez egyben a nagyobb ütemű mélyítés technikai előkészítését is jelenti. Pillanatnyilag az aknában egy 1800 milliméter átmérőjű, viszonylag kisteljesítményű, bobina-rendszerű géppel szállítanak, s most készültik a nagy — 5500 milliméter átmérőjű — szállító gép beton alapjait. Ez néhány napon belül be is fejeződik, s a Duclos Bányagépgyár szerelői megkezdik a gép felszerelését.

A mélyítés különleges technológiája — az ömlesztett beton falazás — újfajta technikai előkészítést is kíván. A munka- és védőpadozatokat, a szellőztető, a sűrített levegős, a betonszállító és a vízelenítő csőszelvényeket mind külön csőrlővel függesztik fel és juttatják egyre mélyebbre. Három ilyen nagy csőrlő alapjai már elkészültek és a szerelést is megkezdtek, s további három csőrlő alapozását most végzik. Elkészült már a munkahely kompresszortelepe is, s a két 13 és egy 23 köbméter teljesítményű kompresszor üzembe helyezésével megoldódott az energiaellátás problémája. Gráf elvtárs véleménye szerint, ha az időjárás továbbra is kedvező lesz, ebben az évben teljesen befejezik a felvonulást — s emellett havonként még 15 méternyi aknát is mélyítenek — és a jövő évben megkezdik a teljes ütemű mélyítést.

Berács János

Eredmények, kilátások a komlói vállalatoknál

Közeledik az év vége. Még jó másfél hónap és az 1963. esztendő magunk mögött hagyjuk. Az üzemekben, vállalatoknál ilyenkor az eredményeket már az éves tervhez viszonyítják; lassan kialakul az egész évi munka tükörképe, de van még lehetőség javítani, módosítani az eredményeken. Nézzük, mi a helyzet három komlói vállalatnál?

A kőbányások okkal reménykednek

A Dél-dunántúli Kőbánya Vállalat komlói üzemében a vártnál kedvezőbben alakultak az eredmények az év eddigi részében. Igaz, az első negyedévben az időjárás és szállítási problémák miatt le kellett állítani a kőtermelést (az első háromhavi tervet vissza is vonta az iparigazgatóság), de a következő két negyedévben és októberben a tervezett 253 ezer 500 tonna helyett 256 ezer 677 tonna követ adtak a komlói kőbányások. Ezt az eredményt még az sem befolyásolta különösebben, hogy a vasúti kocsilátás csupán 55-60 százalékos volt.

November elején — éppen a szállítási nehézségek miatt

— a három harmados termelésről áttértek a két műszakra, s ennek megfelelően módosították a tervet is. Az első öt munkanapon — november 7.-e tiszteletére — 123 százalékra teljesítették a kőtermelési tervet. Időközben olyan nagy kereslet mutatkozott az utépítéseknek használt 40-65-ös zúzottkő iránt, hogy az üzem vezetői most azzal a gondolattal foglalkoznak, hogy ismét visszatérnek a háromharmados műszakszervezésre.

A termelésen kívül egyéb mutatókat is teljesítettek a kőbányások, s különösen kiemelkedő eredményt értek el a balesetelhárításban. A múlt év hasonló időszakában az összlétszámhoz viszonyítva 16,2 százalék volt a balesetek aránya és ekörül mozgott a korábbi esztendőkhöz is. Az idén sikerült 4,4-re (!) csökkenteni. (Az eredmény titka a rendszeres balesetelhárítási oktatás és vizsgáztatás, a mindenkor felelősök szigorú felelősségvonnása és az anyagilag is jutalmazott balesetelhárítási verseny.)

Az üzem vezetői bizakodnak abban, hogy az év végéig sikerül tartaniuk ezeket a jó eredményeket. December 21-én egyhónapos nagyjavításra leáll az üzem, s jövőre az ideiglenes, valószínűleg 380 ezer tonnás tervet kell teljesíteniük a komlói kőbányásoknak.

Jelentős többletbevétel az AKÖV-nél

A 12-es AKÖV komlói kiemelkedése ugyancsak eredményesen vizsgázott az év első kilenc hónapjában. Ez időszak alatt a TEFU-részleg 987 000, a MÁVAUT-részleg 101 000 forinttal teljesítette túl előirányzott tervét. Ez az eredmény főként a többletbevételből adódik.

Az eredmények az utóbbi hónapban is hasonlóképpen

alakultak, s a teherkocsik kihasználásának kivételével — ahol néhány tízedes százalékos lemaradás tapasztalható — az egyéb tényezőket is teljesítették, illetve túlteljesítették.

A kiemelkedés munkája, tervteljesítése az elkövetkező hónapokban nagyban függ az időjárástól. Ezért már korábban megkezdtek és részben be is fejezték a téli előkészületeket. Csúpan az ÁFOR nem szállította még le a téli üzemanyagokat és kenőanyagokat.

Amennyiben az időjárás nem válik túl korán kedvezőtlené, úgy a kiemelkedés vezetői remélik, hogy december 15.-e körül befejezik az idei tervüket.

Lemaradás a kenyérgyárban

A Komlói Élelmiszeripari Vállalat kenyérgyára lemaradásban van. „A tervezettnél kevesebb a fogyasztás” — mondják a vállalat vezetői. A korábbi évek tapasztalata szerint a környező falvakban — ahová nagymennyiségű kenyeret és süteményt szállít a vállalat — az aratás és cséplés időszakában ugrásszerűen emelkedett az igény, az idén viszont ezt szinte egyáltalán nem tapasztalták. Nagyrészt ez okozza, hogy a kenyértermelési tervet eddig csupán 92 százalékra teljesítették és alig van rá remény, hogy lemaradásukat behozhassák.

A péksütemények termelésében valamivel kedvezőbb a helyzet; ha darabszámra nem is, forintértékben teljesíteni tudják bevételi tervüket.

Természetesen ez az eltérés nem véletlen, s ha a kenyérgyárban pillanatnyilag kellemetlenséget is okoz, az életszínvonal növekedésének, a célserűbb táplálkozás kialakulásának kézzelfogható bizonyítéka.

B. J.

Tettenérték a Mackó bizstró és a takarékpénztár betörőjét

A Komlói Városi Ügyészség most készített vádiratot két hasonló jellegű bűnyűben. Nemcsak azért hasonló, mert mindkettő betörés volt, hanem azért is mert mindkét bűnöző már több esetben állt bíróság előtt.

Szabó Mihály (Komló, Sportvölgy 4. szám) szeptember 10-én feltételesen szabadult a börtönből. November 29-én járt volna le az a büntetése, amelyet az év júniusában kapott társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett lopás bűntette miatt. Tehát alig volt szabadlábban, máris rossz útra tért. A Mezőkernél dolgozott, amikor október 13-án elhatározta, hogy behatol az OTP komlói fiókjába. A Sport Sörözőben „szedett” egy kis szivert, az irodaépület udvar felől ajtaján látott munkához. Az ajtóról lefeszítette a lakatot, s már úgy érezte, hogy egyenesben van. A könyvelési szobában azonban nem talált semmi eltulajdonítani való. A könnyű pénzszerzési lehetőség gondolatával a vasajtót igyekezett kinyitni. Ezzel szabdkézelt nem bírt. Alkalmatlanságot keresett. Gömbvassal próbálta kibontani az ajtótokot. Amikor az ajtó megmozdult, a riasztó csengető működésbe lépett. A rendőrség a helyszínen tettenérte, és letartóztatta.

A helyszínszemle alkalmával sorra lejátszotta cselekményét. Beismerő vallomást tett. Védekezésül azt adta elő, hogy ittas állapotban követte el a betörést. Természetesen ez nem mentőkörülmény! Az igazság egyébként az, hogy Szabó enyhe alkoholos befolyásoltság alatt állt az orvosszakértői megállapítás szerint. A bíróság tehát társadalmi tulajdon sérelmére visszaesőként elkövetett lopás bűntettének kísérlete miatt ítélkezik felette.

Papp János (Komló, Pécsi út 42. szám) 1947. óta összesen kilenc év szabadságvesztést kapott különböző bűncselekményekért. Legutóbb az Esztergomi Járásbíróság (1958. január 5-én) lopás és testisértés miatt 6 év és hathónapi börtönbüntetésre ítélte. A kedvezményes szabadulás után Papp egy ideig rendesen dolgozott, Béta-aknában. Az üzem vezetői — a korábbi életmódjának megváltozása érdekében — jó munkahelyre tették. Mint várják 3500-4000 forintot keresett havonta. Az italozás ismét a lejtőre juttatta.

Október 20-án Komlón különböző vendéglőkben töltötte a napot. A szesz hatása alatt elhatározta, hogy a léha módon elköltött pénzt betörés útján pótolja. Az említett napon az éjszakai órákban a Gorkij utcában lévő Mackó bizstrót szemelte ki. Szőnyegporolót vitt oda, és az állványról behatolt a helyiségbe. Pénz és ital után kutatott. Nem volt éppen szerény, hiszen csak habzó bort ivott. Az egyik üveget nem tudta kibontani és mérgében földhöz csapta. Ez okozta a lebukást, mert a durranásra figyelmelek lettek a lakók. Rövid ténykedése alatt magához vett néhány könnyen mozgatható dolgot. Így a magánjellegű helyi telefonbeszélgetésekből összegyűjtött pénzesdobozt tartalmával és az étterem egyik dolgozójának 400 forint értékű villanyborotváját. Az iroda ajtaját feszegette ácskapoccsal, csőfogóval és húsvágógárral, amikor az épületben lakók lefűlelték. Négy-ötven körülfigták az épületet, és az egyikük értesítette a rendőrséget. Így tehát Papp Jánost is bűncselekmény elkövetése közben tartóztatták le.

Mindketten előzetes letartóztatásban várják a rövidesen sorra kerülő bírósági ítéletet.

V. I.

Versenykihívások, párosversenyek

Régi jó szokás, hogy a nagyobb nemzeti ünnepek tiszteletére nemcsak az egy üzemben lévő munkacsapatok, hanem a különböző műhelyek, körletek, üzemszervek is szocialista munkaversenyre hívják ki egymást. Ismerünk olyan eseteket is, amikor az egymástól viszonylag távol lévő, de nagyjából azonos munkát végző vállalatok, üzemek, üzemszervek, körletek, fejtések és munkacsapatok tették meg ugyan ezt.

Ez így, önmagában, nagyon hasznos dolog. De csakis akkor, ha a versenyzők nemcsak a szerződéses szépenhangzó megszövegére fordítanak nagy gondot — mert ilyen is előfordul néha! —, hanem figyelemmel kísérik egymás eredményeit, időnként közös találkozókat szerveznek a tapasztalatok kicserélése céljából, s nem feledkeznek el a verseny értékeléséről sem.

Miről van tulajdonképpen szó?

Komlón — a múlt évben is — nagyon sok versenyfelhívás hangzott el. Különösen Zobák-akna kezdeményezett sokat. Versenyben álltak csaknem minden komlói bányászattal, de más vidéken lévő trösztli üzemekkel is. Vállalásait annak rendje és módja szerint el is küldték egymásnak. Néhány hétig még hallani lehetett az eredményekről, aztán valahogy elposodott az egész. S bár külön-külön mindegyikük szép termelési eredményt ért el, a végső értékelésre nem került sor.

Az ilyen esetek nemcsak kedvszegően hatnak az emberekre, de veszélyeztetik a verseny tisztaságát is. Mert a versenyt nem magáért a versenyért szervezik, hanem a jobb termelési eredmény eléréseért. Am ha a versenyben részt vevők nem látják cél maguk előtt, ha hiányzik az erkölcsi és az anyagi ösztönzés, akkor a szép szövegek hangzatosán kívül nem tessék semmi mást. Vagyis: semmit sem tettek!

Nem könnyű rendszeresen mérni a föld alatti és a külszíni brigádok teljesítményét, elemezni munkájukat, értékelni tevékenységüket — de meg kell tenni, mert enélkül — és az eredmények kölcsönös értékelése nélkül — a versenyfelhívások és a párosversenyek nem érhetik el igazi céljukat. Rendkívül fontos az elért eredmények propagálása is, hiszen ez is egy ösztönzési eszköz.

Nemrég közöltük a Zobák-aknaiak versenyfelhívását lapunkban. Szeretnénk, ha ez a mostani kezdeményezés már nem lenne olyan tisztavirág életű, mint az eddigiek. Szeretnénk, ha a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére kibontakozott szocialista munkaversenyhez — pontosabban a Zobák-aknaiak felhívásához — csatlakoznának a többi bányászati kollektívái is, s e nemes vetélkedés révén — figyelembe véve a fentebb írtakat —, tevékenyen járulnának hozzá az év elején vállalt szentöbbségi feladatokhoz.

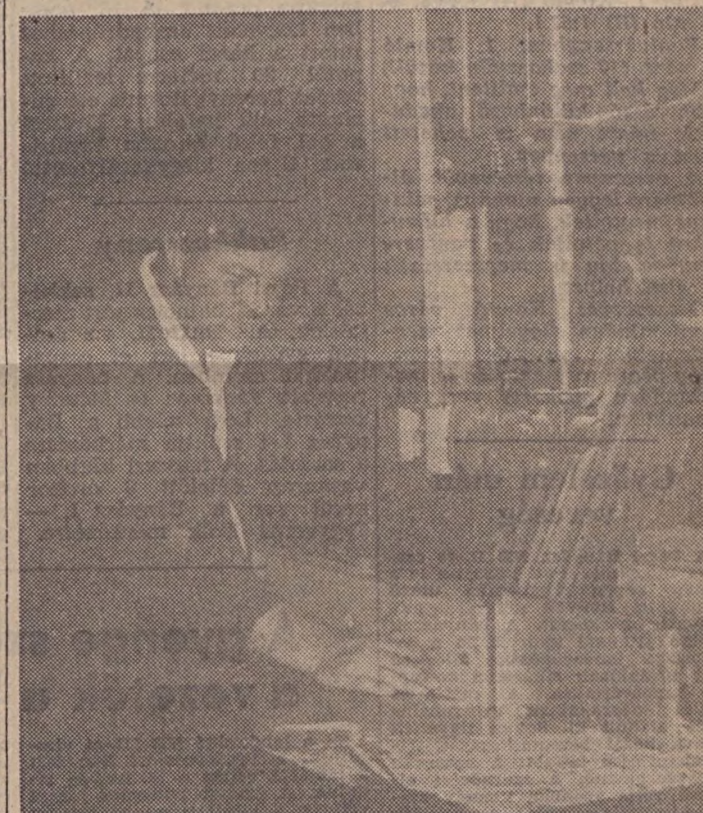
Cs. Z.

Látogatás az újhegyi asztalosüzemben

Serény munka folyik nap mint nap az újhegyi asztalosüzemben. Pécsbánya, Istvánakna, Széchenyi-akna, Újhegy, Vasas, András-akna részére készülnek itt irodabútorok, nyílászáró szerkezetek, asztalok, függönytartók. De foglalkoznak kisebb-nagyobb javításokkal is, hiszen ez inkább javító, mint termelő üzem.

Putnoki József asztalos éppen egy ablak gyalulását végzte amikor ott jártunk. Tizenegyedik éve dolgozik az üzemnél, s ez idő alatt jó munkájával nemcsak munkatársai, hanem felettesei elismerését is kivívta. Tulajdonosa a Kiváló dolgozó oklevelének és a jelvénynek.

Duga Károly az egyike az asztalosüzem legrégebbi munkásainak. Tizenöt esztendővel ezelőtt, mint segéd került ide. A 32 esztendő. fiatalember kemény munkával érdemelte ki a megismerést: művezető lett. Ennek most éppen hét esztendeje. A gépház munká-

ját irányítja: ő végzi az összerajzolást, az anyagok leszállását, a munka kiadását és ellenőrzését. Gondosan ügyel a minőségre és a balesetmentes munkára.

— Egyik vonatkozásban sincs problémám — mondja. — Ilyen munkatársakkal lehet dolgozni. Hét esztendő alatt még egyetlen nagyobb baleset sem történt. És kifogás is csak elvétve merül fel. S a reklamációk többsége is anyaghibára vezethető vissza. A mi kollektívánkra igencsak ráillik a „család” jelző. Hogy mást ne mondjak, amikor az ötvenes évek elején megkezdődött Komló nagyarányú fejlesztése, innen is hívtak oda szakembereket. Nem mentek. Pedig akkor még itt nem fizettek olyan jól. De nem mentek az Uránbányához sem, pedig anyagilag ott is jobban jártak volna. Miért? Talán mert nem mindegy, hogy milyen emberekkel dolgozik együtt valaki. A jó kollektív szellem, a megértő, áldozatkész munkatársak sokszor elengedhetetlenek a sikerhez. Mert az a jó, ha sok pénze van az embernek, de nem mindent lehet megvásárolni pénzzel... Foto: Császár Zoltán

Az első virágcsokrok

A sor elején két kislány halad. A Komló Kökönyös nyugati óvoda növendékei. Az egyik vörös zászlót, a másik koszorút visz. A többi apróságnál is zászló, virág. A Lenin szoborhoz igyekeznek November 7-ét ünnepelni.

Vajon érthetik-e ennek a napnak a jelentőségét? Hiszen olyan kicsik még, s apjuktól sohasem hallották, hogy nincs. Tudják-e ki volt Lenin, akinek a szobrához most mennek? Tudhatják-e? Ugy, ahogy mi, bizonyára nem. De már hetekkel ezelőtt gyűjtötték a Lenin képeket, s az óvó néni sokat mesélt arról a bácsiról, akinek vezetésével a szegények elzavarták a gazdagokat. Azokat a gazdagokat, akiknek 100 ruhája is volt, s akik miatt a szegényeknek még egy pár cipő sem jutott. A szobrot körbenállva éne-

kelnek. „Valamikor réges régen, bilincs volt a szovjet népen...”

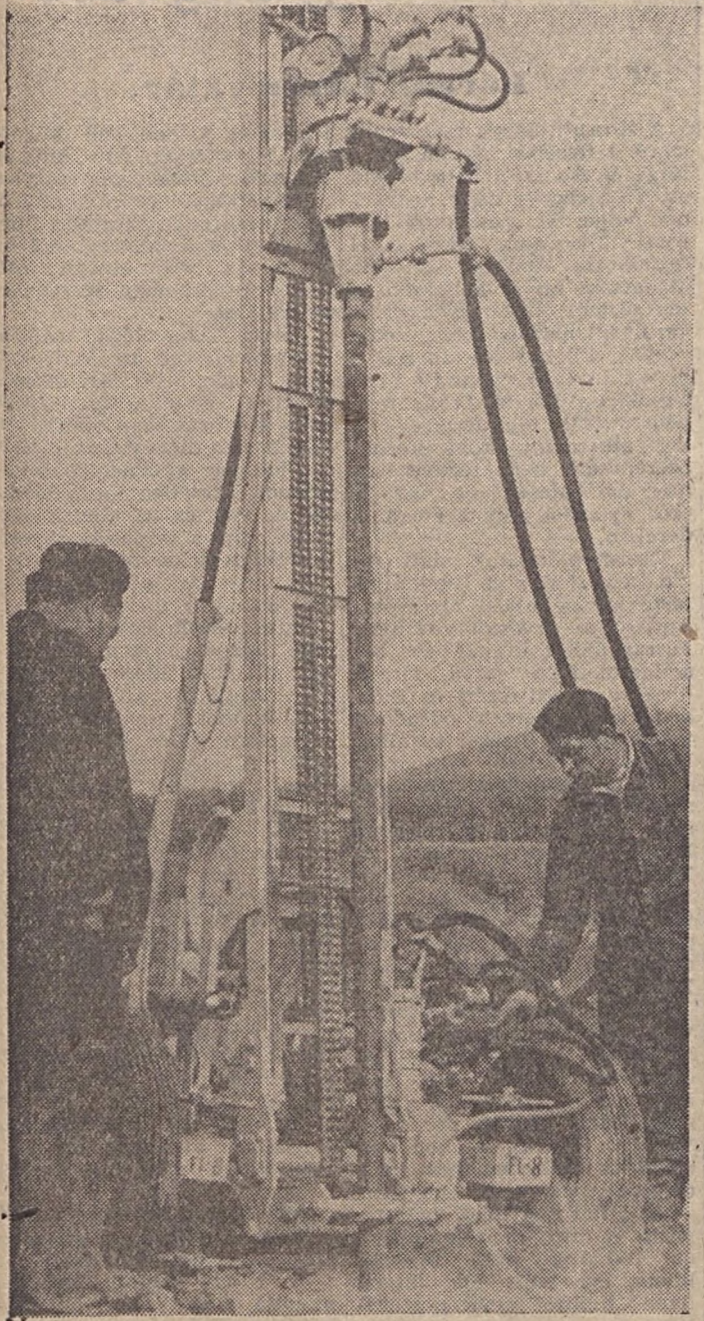
Aztán a talpazathoz kerül a koszorú és a sok-sok virágcsokor. A kegyelet, a hála első csokrai.

Ülésezik a Szakszervezeti Trösztbizottság

A Szakszervezeti Trösztbizottság november 14-én, csütörtökön délelőtt 9 órakor a tröszt székház tanácstermében ülést tart. A napirend során megtárgyalják Zobák-akna 1964. évi termelésével kapcsolatos feladatokat, a munkásvédelmi feladatterv végrehajtásának helyzetét az Északi Üzemeknél, majd az 1963/64. évi oktatási munka előkészítését vitatják meg.

Akik napfényben bányásszák a szenet

Rendkívül megkönnyíti a munkát ez a gumikerekeken nyugvó, nagyterhelésű közefűrógép, amit a robbantásokhoz használnak. Három méter mély lyukat és lehet vele fúrni a kemény kőzetbe.

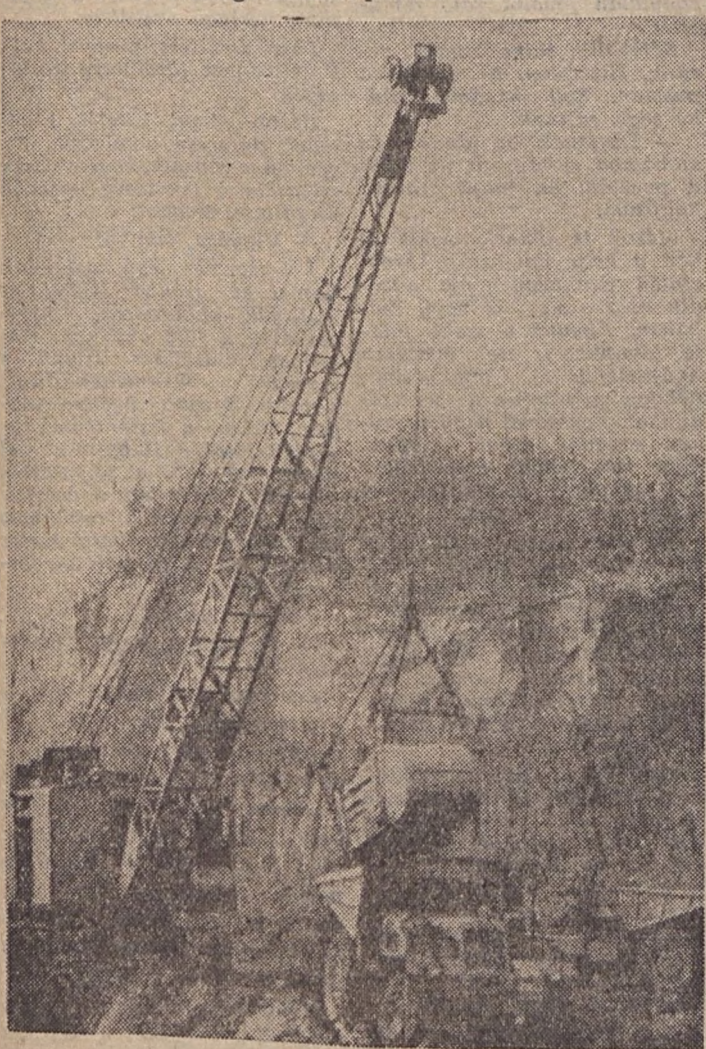
A vasasi külfertés évente több tízezer tonna jóminőségű, nagykalóriájú, kis hamutartalmú szenet ad a népgazdaságnak. A mód, ahogy a szenet termelik, rendkívül érdekes. A legnehezebb munkát, a meddő lefejtését a Mátraaljai Szénbányászati Tröszt dolgozói végzik. Hozzájuk tartozik a 60. életévében járó Böröcz János főgépész is.

Rendkívül nagy munkát kell elvégeznünk addig, amíg elérjük a szenet. Általában 10–15 méter vastag meddőt

fejtünk le, de nem ritka a 20 méteres vastagság sem. Ez még nem volna baj, ha csak termőföld lenne, de hatalmas sziklahegyeket is el kell hordanunk. Ilyenkor aztán csak a robbantás segít. De még így is sok munkát ad a nagyobb sziklatömbök szétrepesztése.

Hány műszakban dolgoznak?

Három műszakban. Éjjel-nappal megy a munka. Télen is meg nyáron is. Itt nincs pihenő. Kell a szén. A jó szén.

Ez a csehszlovák gyártmányú markoló egyszeri fogásra egy köbméter földet emel fel s rak dömperre. Két markolás, s a gép már megy is tovább. Havonta 2800–3000 fordulóra való meddőt termel ki.

Mecseki Bányász

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZATI TRÖSZT LAPJA

I. (XIII.) évf. 23. (91.) szám

ARA: 50 FILLER

PÉNTEK, 1963. NOV. 15.

Bányászaink teljesítették adott szavukat

Kétszáz ezer tonna tervben felelőlegesen termelt szén! Hatalmas mennyiség ez. Elszállításához nem kevesebb, mint 13 ezer 333 vasúti kocsi kellene szükség. Ennek hossza 133 kilométer, több mint kétszerese a Pécs–Kaposvár távolságnak.

Ezt a hatalmas szénmennyiséget a pécsi és a komlói bányászok hozták felszínre. — Azért, mert erre a szavukat adták, mert amikor az év elején a kormány egymillió tonna plusz szenet kért a magyar bányászoktól, ők 200 ezer tonnát vállaltak. Azért, mert nem szeretnék megegyezően fűtlen szobában lakni télen, azért, mert barátságos, meleg tantermeket akarnak az iskolásoknak, jól fűtött kórtermeket a betegeknek, zavartalan ellátást a gyáraknak, üzemeknek, erőműveknek. Azért, mert magukévá tették a kormány felhívását, mert becsülettel akarták teljesíteni adott szavukat.

Ismét bebizonyosodott, hogy a párt és a kormány minden esetben számíthat a bányászokra, azokra az emberekre, akik nap mint nap ezernyi veszéllyel néznek szembe, azokra, akik vasárnapi pihenőidejüket sem sajnálták feláldozni a népgazdaság érdekében, azokra, akik minden kockázatot nélkül vállalták a több munkát.

E 200 ezer tonna kitermelésében nagy szerepet játszottak a szocialista munkabrigádok. Ők értékék meg elsőként, mit jelent az ország számára az egymillió tonna szén. Az ő lelkesedésük, egyszerű munkájuk hatással volt a többiekre is. Így vált lehetővé, hogy a csillésti kezdve a vágárokban át az aknászokig és az üzemvezetőkig mindenki tudása és szorgalma legjavát adva munkálkodott.

Persze, akadnak azért nehézségek, gátló tényezők bőven. De a munkalendület, a jó értelemben vett „csakazértis”, s nem utolsó sorban a leleményesség végül is diadalt aratott.

A Mecseki Szénbányászati Tröszt dolgozói büszkén mondhatják: teljesítették amit vállaltak!

A finn parlamenti küldöttség látogatása megyénkben

A Finn Köztársaság hazánkban tartózkodó parlamenti küldöttsége Kauno Kleemola-nak, a parlament elnökének vezetésével megyénkbe is el látogatott. A vendégeket Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke, dr. Beresztóczy Miklós, az országgyűlés alelnöke és a budapesti finn nagykövetség képviselője kísérte városunkba. A küldöttség tiszteletére Palkó Sándor, a megyei tanács végrehajtó bizottságának

elnöke fogadást adott. A fogadáson résztvett Rapai Gyula, az MSZMP Baranya megyei bizottságának első titkára, Pataki Mihály, országgyűlési képviselő, a Mecseki Szénbányászati Tröszt igazgatója, Kőrösi Lajos, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke és városunk több képviselője.

A vendégek a fogadás után városnézésen vettek részt,

majd az Olympia Étteremben ebédeltek. Délután Harkány fürdőt és a siklósi várat tekintették meg. Az esti órákban a Villányi Állami Gazdaságba látogattak.

Ma a reggeli órákban a vendégek Bolyba indultak, ahol a Mezőgazdasági Technikumban és a termelőszövetkezetbe látogattak el, majd a megyénkben tartózkodó finn parlamenti küldöttség Szegedre utazik.

Lassan megy az illetményeszen hazaszállítása

Komlón a volt trösztépületben, mindjárt a bejárat mellett lehet az illetményeszeneket befizetni. Amikor belépek a helyiségbe, éppen egy reklámalónak magyarázatot Vincze Csaba aki ideiglenesen intézi, fogadja a befizetést. A panasz: közel egy hónapja nem érkezik a szén. Az ilyen kifogások gyakoriak mostanában. Vajon mi ennek az oka?

Tegnap körülbelül csak négy óra hosszat tudtak szén-teljesítést a kiadónál — kezdte Vincze elvtárs. — S az ilyen gondok mostanában elég gyakoriak. Az igazsághoz tartozik viszont az is, hogy korábban, amikor megfelelő mennyiségű fűtőanyag volt a mi kocsijaink hibásodtak meg, sőt helyett csak hárommal fuvaroztunk. A tél közeledtével nem is vállalhatunk szállítást. Itt hadd mondjam el, hogy sokkaj szerencsésebb lenne, ha a vidéken élők nyáron szállítanak haza a tüzelőt. Nemcsak a kisebb forgalom, hanem az utak miatt is. Az üzemeken belül bizonyára el tudják intézni a szencédulák cseréjét.

Hogyan lehetséges az, hogy később befizetők néha előbb kapnak szenet?

Sokan megválnak bennünket, hogy korrumpáltak vagyunk, s nem éppen „szalonképes” kifejezéseket vagdosnak a fejünkhöz. Valóban előfordulnak fentebb említett esetek, mégpedig a következőképpen. A szállítástokat napok szerint ütemezzük be. Például a múlt hónap 16–18-án befizetett szenet ma szállítjuk. Ha azonban olyan zavarok fordulnak elő, mint tegnap, holnap már nem az el-

maradt kiszállítás következik, hanem arra a napra ütemezett. Az elmaradt szállítást csak a hónap vége felé bonyolítjuk le. (Ezen a módszeren bizony vitatkozni lehetne!)

A befizetőhelytől a szén-szállítási csoporthoz vezetett az utunk. Rajnai Imre vegyész mérnök adott felvilágosítást a szén mennyiségével kapcsolatos panaszokra.

Már az elmúlt években is probléma volt a téli, megnövekedett szállítás. Ezen úgy lehetett volna segíteni, hogy a nyáron a kiadói bukátót nagycsillessé alakítják. Jelenleg a bányából, a bunkerokból nagycsillessel történik a szénkihozatal. Ez érthető is, hiszen csaknem azonos töltésidejűvel háromszoros mennyisé-

gű szenet lehet így felszínre küldeni, könnyebben megoldható, lebonyolítható a szállítás. A kiscsilless töltés viszont üreshiányt, szállítási, tárolási zavarokat okozhat. Eppen ezért többségében csak kisebb csapatok termelését adják illetményeszennek, s Kossuthbányán a lehetőségekhez mérten az 52-es csapat tölt kiscsillessel. A gondokon a kiscsilless töltés szorgalmazásával enyhítünk a jövőben.

Az elmondottakból tehát kitűnik, hogy az AKÖV, a bányá egyaránt igyekszik előnyösen megoldani a helyzetet. Reméljük a jövőben szervezettebb munkával, végérvényesen pedig a csillebuktató alkalmazásával megoldják a problémát.

Az első társasház Komlón

Mindenki előtt ismeretesebb azok az erőfeszítések, melyeket kormányzatunk a lakáshiány enyhítésére tesz. Az igények gyorsabb kielégítése azonban nagy jelentőséget ad a magánéletről történő lakásépítkezéseknek is.

Komlón eddig a családiház, a szövetkezeti lakás illetve a csoportos építkezés formáit vették igénybe. A városi tanács és az OTP helyi fiókja most lehetővé teszi a társasház építését is. A telket az Eötvös utca végén, Somágytón jelölték ki, ahol mintegy 12 lakás építésére van lehetőség.

Az OTP a lakásépítéssel kapcsolatosan kiállítást ren-

dez. Három fényképes tablón mutatják be a már megépült társasházak néhány modelljét, a lakások elrendezését. Ismeretük az építkezéssel kapcsolatos előnyöket, tudnivalókat is. Így például a kölcsön összege itt a legmagasabb, 70 helyett 120 ezer forintig terjedhet. A visszafizetés határideje 25 helyett 30 év. Emellett a társasházakat 25 évig adoménmentesség illeti meg. Nem lebecsülendő az a körülmény sem, hogy a szervezés gondjai megoszlanak az építetők között, igénybe vehetik a vállalatok, a tanács segítségét. A közös telek, a tetőszerkezet, közművesítés lényegesen olcsóbbá teszi a lakást.

Az építéssel kapcsolatos kiállítás november 18-án kezdődik a városi tanács épületében. Ezután egy-egy hetes időtartammal Kossuthbányán, a Helyiiparnál, Béta-aknán, az Építő iparnál, Zobák aknán végül pedig az OTP-nél mutatják be az anyagot.

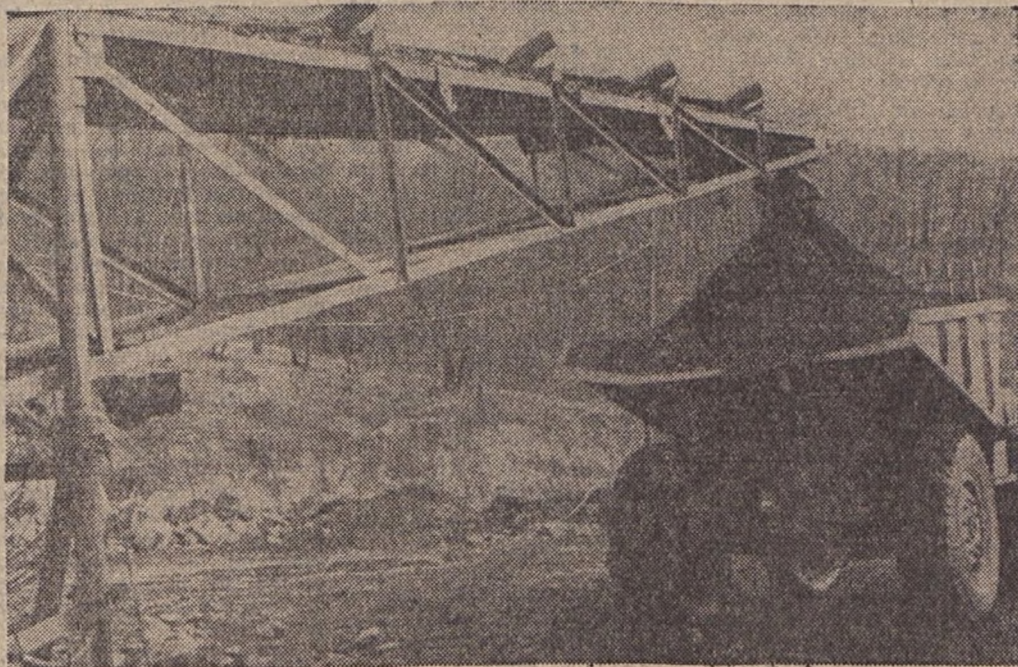
Kolbász — cigányoknak (?)

Nem írom ki az üzlet, az eladó nevét, így is bizonyára magukra ismernek.

A pulton megfeketedett, valamikor gyulainak nevezett kolbász várja a sorsát. Nem voltam benne biztos, hogy miért tették oda. Hogy eladásra szánták még véletlenül sem jutott eszembe. A kartársnő azonban kézségesen felvilágosított.

Igazgatói utasításra, kizárólag cigányoknak adhatjuk 20 forintos kilónkénti áron.

Nem mondtam neki semmit. Azt hiszem jobb is. Viszont ugyancsak elgondolkodtam azon, hogy ilyen és hasonló módszerrel nem hiszem, hogy sikerül a cigánylakosság új életmódjának, jellemének kialakítása.

S mindez a hatalmas munka itt éri el a célját. A szállítószalagról fényesen csillogón hullik a dömperre a szén, az ipar kenyere. Innen a tárolóbunkerbe kerül, majd a fogyasztókhoz. (Foto: Császár Zoltán)

Bányajárás Zobák-aknán

„Elkezdjük a hatszázmillió
beruházás törlesztését”

Munkaruhában ülünk be a kis személykocsiba. Fejünkön borsapka, lábunkon gumicsizma. Itt „öltöztünk be” a volt Anna-aknai fürdőben. Piegl János, Zobák-akna üzemvezetője egy ideig helyben járta a motort.

Elindulunk Zobák-akna felé. Három kilométernyi az út. Az éjjel esett, s mivel az üzem tereprendezését csak jövőre kezdik, hát elkel a gumicsizma a külszínen is. Az aknánál csatlakozik hozzánk Rakk Kálmán bányamester és még néhány műszaki vezető. Együtt indulunk az első szintre, az új bánya legelső fejtéséhez. Több mint száz méter ereszkedik velünk a kas, tágas, világos vágatban szállunk ki. S bár a léghuzat vetekedik a legdühösebb

őszi széllel, kellemes a hőmérséklet. Piegl elvtárs azt mondja, huszonnyolc fok. Néhány hónappal ezelőtt volt olyan munkahely, ahol a negyvenet is megközelítette, de most már sehol sem haladja meg az előírt maximumot.

Jóideig kell gyalogolnunk; eleinte szép, szabályosan köralakú tiszta vágatokban, később — bár a tisztaság és a rend mindenütt kifogástalan — a kőrszelvény sokhelyütt szabálytalan ellipszissé deformálódott.

— Nagy a nyomás — magyarázza Piegl elvtárs. — Híába, mélyen vagyunk... Van olyan rész, ahol alig győzünk bővíteni. Kísérletezünk az újfajta, a jelenlegi-nél erősebb TH-gyűrűkkel. — Azok bírnák is a nyomást,

csak a kötőszerek nem bírják.

Elhagyunk néhány bővítő csapatot, s végre elérkezünk a fővágat végéhez. Fentről csak egy ereszkét látni, s mellette közvetlenül egy gurítót. Mindkettőt összelyukasztották már a második szinttel, rajtuk jön fel a levegő, tele finom szénporral. Elindulunk lefelé a gurítón.

Rakk Kálmán a csapatvezetővel, Kosztolányi Péterrel tárgyal. Szakmai utasításokat ad a fiatal vájáraknak, s mintegy ismétlődő refrénként mondja:

— Igyekezzenek, mert hétfőn mindenképpen indulunk kell!

(Tehát hétfőn, november 18-án kezdték meg a termelést Zobák-aknán az első fejtésben.)

— Megfelelően felkészültek-e az indulásra? — kérdelem most én a csapatvezetőt.

— Minden rendben lesz — hangzik a válasz magabiztosan. — Nem nagy területről van szó;

harmine méteres fronthomlokkal kezdünk, s ez idővel szélesedni fog... — Az a helyzet — magyarázza Rakk elvtárs —, hogy itt a telepet megszakította egy eruptív (vulkánikus) beágyazás, amely nem csapás mentén, hanem áldőlésben helyezkedik el. Itt most kihajtottunk egy diagonális gurítót, ez lesz a fejtés egyik határa.

— Milyen a kollektíva? — fordulok ismét Kosztolányi Péterhez.

— Egyelőre nem mondhatnám, hogy olyan nagyon öszszeszkocott, bár nem is panaszkodhatom. Ebben a harmadban jórészt volt Kossuth-bányaiak dolgoznak. Jömagam is onnan jöttem. A másik két harmad viszont a Mecskei Széntrősz összes bányáuzeméből verbúválódott.

— Melyik csapaton dolgozott Kossuth-bányán?

— A gyalus fejtésben, az ifjúsági szocialista körletben — mondja némi büszkeséggel. — Jó gárda volt, csak azért jöttem át, mert itt lakom Gesztenyében, közelebb Zobák-aknához.

— Mit gondol, itt is lehet majd szocialista brigádokat alakítani?

— Biztosan. Miért ne lehetne, csak még várni kell azzal egy kicsit. Mert azért nem érdemes elkezdni, hogy éppen neve legyen a gyerekeknek.

Tovább megyünk, a diagonális gurítón le, a második szintre. Alul bővítik a határgurítót, kiszedik a fémhámoikat, fémcsúvegeket, helyükre 3500-as TH-gyűrűk kerülnek.

— Hosszú ideig szükségünk lesz erre a gurítóra — magyarázza Piegl elvtárs. — A fejtést két szelvényben műveljük, s az összes szelvény ezen keresztül kell leszállítanunk.

Az alapvágaton már szerelek a gumiszalagot. Sokan dolgoznak rajta, ezen juttatják a bunkerba a szenet. Végigmegyünk a szalag mellett, a főszállító vágatig; innen már nincs messze az akna. Még megnézzük Tölcsér István elővájáró csapatát, amely a 10-es szelvényt követi nyomon, s indulunk ki a külszínen.

Műszak vége van. Az aknánál már többen állnak, megkezdődik a személyszállítás.

Végre ismét a külszínen vagyunk. Jölesik a friss levegő, a hűvös őszi szél. A lámpakamrában leadjuk a lámpákat, menekülő-készülékeket, s indulunk vissza a volt Anna-aknai fürdőbe. Piegl elvtárs most összezei a bányajárás tapasztalatait.

— Hétfőn feltétlenül meg kell kezdenünk a termelést — mondja. — Csak így tudunk fokozatosan felfejlődni. Január első munkanapján már 47 vagon szenet kell adnunk, a jövő év vége felé pedig ennek csaknem háromszorosát. A jövő évi tervünk napi átlagban száz vagon. El kell hát kezdenünk időben a 600 millió beruházás törlesztését.

Megoldották a munkaruhák mosását III-as aknán

Bányáuzemeinkben évek óta problémát okoz a dolgozók munkaruhájának mosása, illetve mosatása. Sajnos a bányászok egy része nem látja tisztán ennek egészségügyi jelentőségét, s emiatt részben a kényelemszeretet folytán eddig minden adminisztratív intézkedés és nevelő munka eredménytelen maradt. Eközben világossá vált, hogy a problémát csak oly módon lehet megoldani, ha az üzemvezetőségek gondoskodnak a munkaruhák rendszeres mosásáról.

kat mindig a soronkövetkezők hengájára akasztják. (Ugyanez megoldható a szekérenyes öltözőkben is)

Az üzemvezetőség most tovább akarja fejleszteni a mosodát; be akarnak szerezni egy varrógépet, amellyel mosás után a kisebb javításokat, foltosításokat is el lehetne végezni.

A dolgozók ezért a szolgáltatásért havonta mindössze 9 forintot fizetnek.

Komlói lépcsők

A közfelfogás azt tartja, hogy a lépcsőket azért hozták létre, hogy a gyalogos közlekedést megkönnyítsék. Persze nem ritkák az olyan esetek sem, amikor ennek éppen ellenkezője érvényes. Hogy csak egy példát modjak; télen elég-egé ritkán takarítják őket Komlón, s nemegyszer ficam, rándulás okozói voltak.

Egyelőre azonban csak ősz van (még szerencse), de a lépcsőkkel máris sok a baj. Több éve, hogy építették, s azóta nemigen törődtek velük. Csak tapasztalt rajtuk, egy-egy fogukat ki is törték. Az évek alatt sorraik előrehajlottak mint fáradt emberek. Csaknem valamennyiök ilyen. Most azonban csak a Fekete Gyémánt étterem irodájához és konyhájához vezető szeretném kiemelni. Azért, mert különösen sokan járnak rajta ebédért, vacsoráért, s mert itt láttam a következő esetet. Félreértések elkerülése végett hangsúlyozom: színjózan férfival történt, hogy másfél szaltóval tette meg az utat a lépcső tetejétől az aljáig. No, nem azért, mert akrobatikus hajlamai voltak!

Szerencsére nem esett különösebb baja. Arra azonban, hogy mindenki ilyen szerencsés lesz — semmi biztosíték. Jó lenne, ha a városi tanács is figyelembe venné ezt.

— olt —

Gyors interjú

Járdaépítés ügyben

A fejlesztés alatt álló komlói városi kórház és a száz beteglátogatónak régi, jogos kívánságát, a járdaépítés gondolatát továbbítottuk az illetékesekhez. Mindenek előtt a városi tanács építési és közlekedési osztályát kerestük fel. Martini József főmérnök megnyugtató választ adott.

Elmondta, hogy az összekötő út lezárása — a kórházépítés miatt — különösen sürgeti a járda elkészítését. Az osztály felvette a kapcsolatot a Hidépitő Vállalattal, amely hivatott az úgynevezett nyári út földmunkálatainak elvégzésére. Az említett vállalat a hét közepére ígérte a tereprendezést. Kedden, vagyis ma műszaki szemlét tartanak, hogy kijelöljék a járda nyomvonalát. Ezután szegélyt építenek és mintegy 5 autónyi zútotkővet terítenek el. Tehát rövidesen járható lesz az út.

Mi az oka a soronkivüli szállításnak?

A november 15-i lapszámunk első oldalán megjelent „Lassan megy az illetmény-szén szállítása” című cikkben félreértés folytán téves tájékoztatás látott napvilágot. Munkatársunknak azon kérdésére: „Hogyan lehetséges az, hogy a későbbben befizetők néha előbb kapnak szenet?”, Vincze Csaba egyebek közt ezt válaszolta: „...Az elmaradt szállítást csak a hónap vége felé bonyolítjuk le.”

Zsolt Vilmos, az AKÖV illetmény-szén-forgalmi megbízottja ezzel kapcsolatban elmondta, hogy az elmaradt tételeket nem a hónap végén, hanem az esedékes időpontnál mindössze két nappal később szállítják ki. Ennek az az oka, hogy a visszamaradt szállítás fuvarlevelét csak a következő nap reggelén kapja kézhez, s így azt csak másnapra tudja ismét beütemezni.

— Az említett cikk még kiegészítésre szorul annyiban, hogy valóban előfordulnak soronkivüli szállítások, például abban az esetben, ha az esedékes napon egy városrészből kellene négy tételt kivenni (a gépkocsik négy tételre méretezték), akkor a szállítás gazdaságossága szempontjából egy későbbi megrendeléssel egészítik ki. Ez az eltolódás azonban csak egy-két napos soron kívüli szállítanak továbbá olyan helyekre, ahova a rossz idő beálltával a gépkocsik — vagy a rendelkezésükre álló egyetlen lovasfogat — nem tudna bemenni, s esetenként figyelembe veszik egyes fuvarmegrendelők igen rossz egészségi állapotát.

MESZES

Négyszemközt a tanácstaggal

A pécsi bányászok egyik lakótelepi centruma Meszes. Az egykori alacsony, családi házak mellé az elmúlt évtizedekben modern, emeletes házak karéja került. Ma már tízezernél is többen laknak a városrészben. Ahogy emelkedik a családok száma, úgy nőnek a gondok, amelyről a

— Gond? Hát bizony akad bőven. Mert a városrész növekedésével nap, mint nap, újabb és újabb problémák jelentkeznek. Talán a háziaszszonyok a legilletékesebbek a panasztételnél. Mert a piaci ellátás nagyon visszaesett. Van piacuk. Jó helyen is fekszik, rendezett. De az áruellátás nem kielégítő!

— Hallottuk, hogy a telefonállomásokra is sok a panasz. Igaz ez?

— Telefonunk az egyáltalán nincs. Illetve volt egy időben a fehérhegyi autóbusz megállónál, de sajnos rongáló emberek szétszedték. Így aztán Meszes maradt nyilvános telefonállomás nélkül. Mi kértük a Postaigazgatóságot segítsen megoldani ezt az áldatlan helyzetet, hiszen akár gyors orvosi beavatkozásra van szükség, vagy egyéb halaszthatatlan ügyben telefonálni szeretnének azok, akiknek házi telefonjuk nincs, szinte lehetetlenség. Sőt felajánlottuk, hogy egyik lépcsőházban kellene felszerelni a telefont, így állandóan szem előtt lenne, s megóvhatnánk a rongálóktól...

— S akad-e még kívánsága a meszesieknek?

— A tanácsulésen nem egyszer elhangzik: miért nincs Meszesen gáz? Jogos a panasz, véleményünk szerint itt is intézkedés kellene... De hogy már az eredményeinkről is beszéljek, köszönetet kell mondani a kerületi tanácsnak azért, hogy végre hozzásegített bennünket a Frankel Leó utcai játszótér megépítéséhez. Nagyon örültek a meszesi szülők!

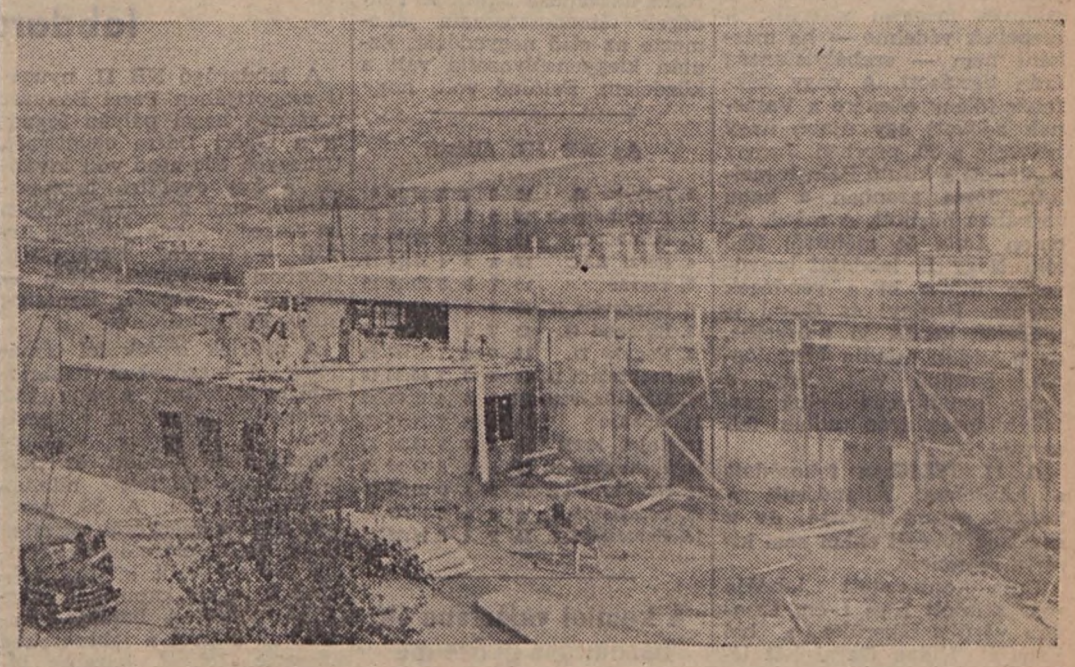

22-es körzet egyik tanácstagja Pánczél Ferencné így beszél:

— Milyen tapasztalataik vannak e téren?

— Nagy az áringadozás, különösen a tojásnál és a zöldféléseknél. A Meszesen árusító őstermelők általában egy-két forinttal drágábban árusítanak itt, mint a belvárosi piacon. Ezért aztán a meszesi háziaszszonyok zöme, ha meg akar takarítani néhány forintot, inkább beutazik a városba, mert még a buszköltséggel együtt is jobban jár. Mi már jeleztük a kerületi tanács kereskedelmi osztálynak ezt a problémát, de nem sok történt érdekünkben. Sokkal többet kellene tenni a piacutalás érdekében. Egyéb bolti ellátásunkkal nincs problémánk.

Mikorra épül fel a mozi?

Évekkel ezelőtt vetődött fel a meszesi kultúrház építésének gondolata. Jóváhagyták, megtervezték, aztán népgazdasági érdekből eltolódott megvalósításának határideje. A meszesiek nagy örömeire végre két esztendeje hozzákezdték egy kultúrház felépítéséhez, a Komló Épitőipari Vállalat kivitelezésében. Azonban két esztendeje, még mindig nem készült el. A kultúrház sorsáról a komló építők a következő tájékoztatást nyújtották:

— Mikor készül el az új kultúrház? — kérdeztük Storcz Jánostól, a termelési osztály vezetőjétől.

— A háromszázötven férőhelyes, mintegy kétmilliónégyezer forintos beruházással

készülő meszesi kultúrház kivitelezési munkálataira az I. kerületi tanácstól kaptunk megbízást, a községefejlesztési alap terhére. Bár a munkák elhúzódtak, végre örömmel mondhatom, hogy a kultúrházat mi a közeljövőben befejezzük. Jelenleg a belső szakipari munkálatokat végezzük.

— Ezek szerint az átadás határideje?

— Ez év december 31-e!

A tervek szerint az új kultúrházban helyet kap majd a mozi, s végre hosszú vajúdásán megvalósul a Meszes telepi lakók régi vágya.

(Csóka)

(Foto: Császár)

Fűtőgondok Béta-aknán

A régi kazánház már nem tudja kielégíteni a hőszükségletet — az új építésével is késlekednek

A nyakunkon a tél. Az üzemvezetőségek gondos házigazda módjára már megtették intézkedéseiket, s felkészülten várják a hideg évszakot. Így van ez Béta-aknán is, azaz hogy nem egészen... Mert az üzemvezetőség ugyan ebben a bányauzemünkben is végrehajtotta a szokásos előkészületeket, de sem a vezetők, sem a dolgozók nem nézhetnek nyugodtan a tél elébe. Röviden arról van szó, hogy az üzemépületeket — a fürdőt, felolvasótermet, lámpakamrát, irodahelyiségeket — a minimális követelményeknek megfelelően sem tudják fűteni. És nehézséget okoz a fűrdő melegvízzel való ellátása is.

Béta-akna nem régi üzem; ebben az évben ünnepelte fennállásának tíz éves jubileumát. Legöregebb épülete a fürdő, amely korábban magában foglalta a felolvasótermet, a lámpakamrát, néhány irodahelyiséget és a kazánházat. Nos, ezt a kazánházat tíz esztendővel ezelőtt erre az egyetlen épületre mérezték. Időközben azonban fejlődött az üzem és egész sor új épülete emelkedett. 1957-ben felépült az új irodaépület, amelynek a fűtését ugyancsak erre a kazánházra kötötték, s tavaly a fürdő szomszédságában épült felolvasóterem és lámpakamra központi fűtése is bekapcsolódott a hálózatba.

Ezt a terhelést nem bírja a meglehetősen kicsiny kapacitású kazánház. Annak ellenére sem, hogy a tíz év alatt elhasználódott kazánokat az idén részben kicserélték, részben felújították az üzem gépszerkezeti részlege. A jelenleg működő két FA-XII. és egy Marabu kazán fűtőfelületét összesen alig haladja meg a 110 négyzetméter. Ezzel a kapacitással — bár még jóval fagyponthoz felel meg a külső hőmérséklet — szakaszos üzemelés mellett is alig lehet elérni a fűtött helyiségekben 20–25 Celsius fokot.

Mi lenne hát a megoldás?

Gyimesi Ernő, Béta-akna gépészeti vezetője elmondotta, hogy a Radiológynál megrendeltek egy új FA-XII-es kazánt, s az soron kívül el is készítették. Most már csak a szállítása van vissza, ez a feladat pedig a trösztre hárul. Ha néhány napon belül megérkezik a berendezés — sürgető körülményekre való tekintettel — két hét alatt ké-

psek lennének üzemeltethető állapotba hozni.

De vajon ez az egyetlen — mindössze 31,1 négyzetméter fűtőfelületű — kazán képes lesz-e megváltoztatni a helyzetet? Aligha. Gyimesi elvtárs szerint is csak ideiglenes megoldásnak tekinthető, mert jóllehet a jelenleg központilag fűthető épületeknél javulni fog a fűtés, de továbbra is megoldatlan marad a javító-műhelyek, a mozdonyszín, a két szállítógépház és a transzformátor ház fűtése. Sőt, ezután sem üzemeltethetik a hatalmas felolvasóterem nyolcvan-egynéhány radiátorát. (Ide már korábban kályhákat állítottak be.)

Ezek után csak egyetlen megoldás marad: új kazánházat kell építeni és nagyobbat kapacitású kazánokat felszerelni. Erre már rég rájöttek, s úgy tűnt, hogy ebben az esztendőben meg is kezdik a kivitelezést. Cséhslavóvákiából megrendelték a berendezést — négy kazánt, összesen 400 négyzetméter fűtőfelülettel —, amelyet még ebben az évben, de legkésőbb a jövő esztendő elején le is szállítanak.

Az eredeti terveknek megfelelően az idén meg kellett volna kezdeni az építkezést is, amelyre december végéig negyedmillió forint állt volna rendelkezésre. A tervek is elkészültek — legalább is egy másolatát eljuttatták Béta-aknára —, de a munkát még nem kezdték el, s egyre kevesebb valószínűség van rá, hogy elkezdik. Márpedig az új kazánháznak a jövő év második felében — még a fűtési idény kezdete előtt — el kellene készülnie. S ha figyelembe vesszük, hogy csaknem öt milliós beruházásról van szó, nem valószínű, hogy elkerüljék.

Nem ismerjük a késlekedés okait és felelőseit; az is célunk, hogy felkutassuk. Viszont a trösztigazgatóság figyelmébe ajánljuk ezt az ügyet — Béta-akna dolgozóinak nevében és érdekében. Mert ha az idejüket kényszerhelyzetben kell átveszelnük, ne fordulhasson elő, hogy ez az egyetlen sürgős beruházás ne készüljön el legalább a jövő évi fűtési idény kezdetére.

B. J.

A NEB vizsgálat eredménye:

A MÉK felszámolta a komlói boltjaiban észlelt rendellenességek többségét

Olvasóink bizonyára emlékeznek még arra az ankétára, melyet a Komlói városi NEB rendezett a nőtanáccsal közösen. Az összejövetel célja a zöldszegélyekkel kapcsolatos problémák feltárása, megvitatása. A NEB 9 üzletben folytatott ellenőrzése, a háziasszonyok véleménye alapján került sor az ellátás gondjainak feltárására.

Az ankét óta több mint egy hónap telt el. Nézzük csak, milyen intézkedéseket hozott a MÉK az ellátás javítására?

A sok hiba forrását jelentő hibás mérlegeket kicserélték. Tárasúlyal feltüntetett műanyag serpenyőket minden egységnek biztosítottak, intézkedtek, hogy a papírlátlellet való tárazás megszűnjön. A szóban forgó hibák elnézése miatt írásbeli figyelmeztetésben részesítették dr. Szentiványi Frigyes és Rózsa Lajos intézőket, akik emellett nem követelték meg az áruk osztálybesorolásának, árának feltüntetését sem. Elmulasztották

a konzervek és gyümölcslevek szavatossági határidejének vizsgálatát is, s így a lejárt idejű élelmiszereket nem vonták ki a forgalomból. Ugyanígy engedték tovább árusítani az avas dióbélet és a molyos mogyorót is.

Ardrágítás miatt Varga Mária, az 501-es bolt vezetője ellen indítottak fegyelmi eljárást. Ugyancsak az ő vezetése alatti üzletben történt meg, hogy nem vették vissza a betétes üvegeket, s a konzerveken, a különféle zöldszegélyeken nem tüntették fel az árakat. Horváth Béláné a papírcsokkát árusította drágábban — igazgatói figyelmét felhívta a papírcsokkár elhelyezését. Vele történt meg, hogy a kért-árúnál kevesebbet mért, vagyis súlycsökkentést követelt el. Az árak fel nem tüntetése miatt igazgatói írásbeli figyelmeztetést kapott még Szabó Gézné, az 514 számú bolt vezetője, szóbeli megrovást adtak Szakács Mátyásnénak az 506-os üzlet vezetőjének is.

A vállalat a hasonló hibák kiküszöbölésére központilag szabályozta a papírcsokk árát, ismétellen elrendelte az áru osztályának és árának feltüntetését. A mulasztókat a továbbiakban is felelősségre vonják. Ezzel párhuzamosan a MÉK megyei központja utasította a komlói kirendeltség vezetőjét, hogy a raktárosoktól követelje meg a zöldszegélyek minőségének feltüntetését a szállítóleveleken. Ugyanakkor a boltvezetőknek is kötelességük a mennyiségi átvétel mellett a minőségi ellenőrzés is. A raktárosoknak mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy lehetőleg friss, és már lekezelet árut adjanak ki.

Végül, de nem utolsósorban említjük meg, hogy Domonkos János vállalatirányítónak szintén igazgatói figyelmeztetésben részesítették, mert a kirendeltség egyik dolgozójaival durván, szocialista erkölcsi szabályainkkal össze nem egyeztetően beszélt. Hivatali hatalmával visszaélve fenyegetőzött.

A vállalat az említett intézkedések mellett még számos erőfeszítést tett a választék, a szállítás javítására, a tisztaság fokozására. Örömmel állapíthatjuk meg tehát, hogy a NEB munkáját helyesen értékelték, elsősorban a segítségnyújtás, a vállalat tevékenységének javítását látták benne. S hogy ilyen gyorsan intézkedtek — az még inkább dicséretes. Magatartásuk példa lehetne számos vállalat, intézmény előtt!

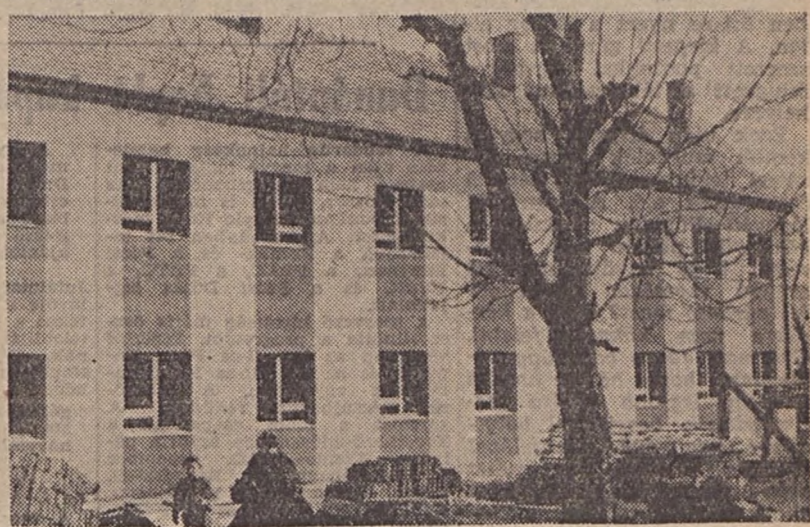
(B.-né)

Ez Vasas I. főutcája. Az úton kukoricaeszárral rakott szekér kocog méltóságteljes lassúsággal. A bakon ülő középkorú férfi el-el bóbiskol. Vagy ki tudja? Hát ha csak gondolkodik. Hogy miről? Ó, egy háromezer lelkét számláló faluban is történnek érdekes dolgok. Itt van például a tsz. Vajon elérik-e a tervezett 31 forintos munkaegységét? Meg az átszervezés, az egyesítés. A két vasasi termelőszövetkezetből lehetne csinálni, egy erős társulást... De az is lehet, hogy nem ilyen gondolatok foglalkoztatják. Talán a legutóbbi halálos motorbalesetről elmélkedik. Vagy a gyermekeiről. A nagyobbikról, aki odahagyta az ősi foglalkozást, a földművelést, az állattenyésztést, s most Petőfi-aknán, a

bányában dolgozik... A házakra siklik tekintete. Mennyi új lakóépület. És milyen szépek, milyen modernek. Az utóbbi három évben több mint 30 új, többségében 2–3 szobás családi ház épült. A fia is nemrég tartotta a lakásszentelőt. Háromszobás, szuterénos, parkettás, nagyverandás. Ő nem épít. Marad a régi. Megszokta... Merengéséből a lovak nyertése riasztja fel. Zsúfolóság tömött autóbusz húz el mellette. A megálló-nál, mint kaptárból a méhek, úgy rajzanak ki belőle az emberek. Idős parasztemberek, fejkenős nénikék. Meg fiatalok. Diákok. — Pécsen tanulják a tudományt. Sok az utas, kevés a busz. Régi fájdalma ez a vasasiaknak. No, majd csak segítenek ezen is.

Iskola. Hattan-termes, világos, tiszta, egészséges. Nagyon kellett már. A régi bányatelepi már özszedővel fenyegetett. Le kellett zárni. A tanulókat a kultúrházban meg a pártházban helyezték el. Ideig lenesen természetesen, hiszen ezekre a létesítményekre is nagy szükség van. A Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozóinak dicséretes munkát végeznek itt. Impozáns látványt nyújt a több millió

forintos költséggel megépült. Büszkék is rá a vasasiak nagyon. Csak egyet nem értenek. Miért kellett éppen ide építeni? A helyi tanácskirendeltség dolgozója ajánlotta, sokkal jobb helyet, olyat, ami központban lett volna, mégsem fogadták el. Most sokat gyalogolhatnak az apróságok. S az utak nem valami jók. Elkelné már a tervezés, a javítás. Szélesíteni kellene a főútvonalat is. Meg járda kellene. Sok lak!

veszélyt rejt magában az utatesten való közlekedés. És a vizesárok, ami évek óta vajúdó probléma a bányatelepi részen. Nem kellene sok pénz a rendezéshez, csak a tanács, sem a tröszt nem vállalja magának. Így aztán ha esik az eső, sokhelyütt még a konyhákba is befolyik a víz. Az emberek mégis bíznak: egy szer azért csak intézkedik valaki. Meg járda kellene. Sok lak!

Katalinnapi köszöntő helyett

Katalin!

Be szép név!

Aki viseli, bizonyára szép leány, csinos asszony.

Komoly név. Katalin. Valószínűleg viselője is okos, meg gondolt nő. Kedves, igazán kedves név. A gazdája is minden biznnyal bájos. És szőke. Szőke, vagy barna. Vagy más színű? Nem tudom. De karsú és rózsaszínhamvú, mint a barackvirág. Kicsi, komoly orra van és mélyértelmű szeme... Csókossájkú illatos és édes... Lánya, asszonyos, hű és szelíd.

Oh, milyen más név is foglalhatná össze mindezen értékeket egyetlen szóban? Mely név az, amely mindezt a sok értelmet, tulajdonságot és jellemet hűen elevenítheti meg a puszta szó hallatára? Csak ez, ez a sokszínű görög nevek leg-szebbike: a Katalin.

Katalin magyarul szüzcsekét jelent. Ki tiszta szerelemből, tisztának — az embreséges Olympus isteneinek fogalma szerint — büntetlenül született.

Katalin? Különbben is komoly kis hölgy, de azért szólíthatod úgy is, hogy Katinka. Így izlésben gazdag, színes, harmónikus lelkét szólítod. Ha pedig Katót mondasz? — Hát jó. — Boldogító hűségét fejezed ki, Katika — azt mondod? A szeretőd szólítod meg. A Katóka névre egy virág jut eszedbe. A Katicára egy piros bogárka. Okos kis feleségedet pedig Katalin becézed.

És milyen bájos, ha azt kell mondanod: Kiskató. No, hívjad csak nyugodtan Katicának. Egy asszony sem sértődik meg érte. Ha kecses a termete? — feltétlenül kicsuszul — szádon a Kati név.

Lakozhat még több bájos kis Katalin keble alatt? O, igen!

A romantikus Katyúsa. A babáskodó Katyus. És ha nagyon hátékos mond néki: Katica. Mókás? Akkor Katus, Katicy.

És még mennyi de mennyi szép változata van ennek a külföldi névnek, amely viselője szellemének minden szépségét, jószágát, életrealitását, kedvességét, női bájjait és szelidségét egymagában is épp oly dallamosan képes kifejezni.

Katalin.

Boldog lehet, akit Katalinnak hívnak.

Csikós Ferenc

Kép és szöveg: Császár Zoltán

